

Mengšan

Glasilo Občine Mengeš, julij/avgust 2014, letnik XXI, številka 7

»V Mengšu delam od januarja letos. Moje izkušnje so odlične. Tako lahko priznam, da je bivanje v takem manjšem mestecu zelo udobno. Pa tudi ljudje so tu bolj umirjeni.«

Mengeš, kraj z visoko kakovostjo bivanja

Florjančkov gusarski piknik

Druga Noč mladih gasilcev v Topolah

Srečanje na vasi, pri Tonetu Skoku

Ničesar v svojem življenju ne bi spremenila

str. 06

str. 10

str. 19

str. 31

str. 32

ALU STIL

15 let
izkušenj

Boris VODE s.p.

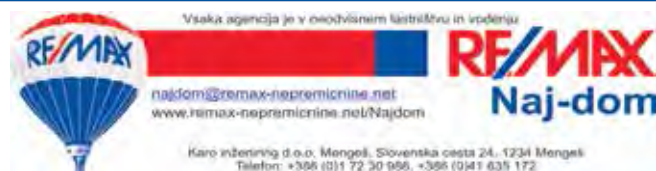
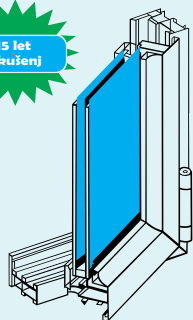
Testenova 32, 1234 Mengeš
GSM: 041/692 448
E-mail: alustil@siol.net
www.alustil.si

OKNA
VRATA

ALU in PVC
STAVBNO POHIŠTVO

PRODAMO

HIŠE:

- Mengeš, novogradnja, enota dvojčka, III. gr. faza, P+M, 159,43m², zemljišče 370m², možnost dokončanja na ključ.
Cena: 135.000,00 EUR

- Mengeš, enota dvojčka, 200 m², 411 m² zemljišča. PK+VP+1N. Začetek gradnje l. 72, dokončanje l. 92, adapt. 2007 (hidroizolacija, nova fasada, peč). V spodnji etaži bivalni prostori, zgoraj spalnice. Ogrevanje na pelete. Možnost izdelave prostora v mansardi, cca. 40m². V mirnem naselju družinskih hiš.
Cena: 180.000,00 EUR

- Komenda, dvostanovanjska, 240m², l. 1973, 988m² zemljišča, PK+VP+1N. V vsaki etaži je 80m² uporabne površine. V VP in 1N se nahajata ločeni, 3 sobni stanovanji. V PK je garaža, kotelovnica + 3 prostori. Na dvorišču je garaža v izmeri 30m².
Cena: 220.000,00 EUR

- Trzin, samostojna, l. 1989, 440m², 900m² zemljišča, gabarit hiše cca. 11x12m + garaža 80m², etažnost K+P+M, sodoben tloris, kvalitetna gradnja, opečnata fasada, vsi priključki. Končna parcela, ob robu gozda, izredno mirna lokacija.
Cena: 399.000,00 EUR

STANOVANJA:

- Vodice, 1-sobno, 48,76 m², l. 2001, 2. nad., delno mansardno. Stanovanje se nahaja v večstanovanjski stavbi, v celoti obnovljeni l. 2001, dva balkona, shramba, parkirno mesto na dvorišču.
Cena: 65.000,00 EUR

- Ljubljana, Bežigrad-Glinškova, 2-sobno, 53,2 m², l. 1979, 2/9 nad., Stanovanje obsega: hodnik, manjšo spalnico, dnevno sobo, kuhinjo z jedilnim kotom, kopalnico, balkon, shrambo v kleti. Lepo vzdrževano, vsi priključki, lega: SZ, odprt pogled na Smarno goro.
Cena: 95.000,00 EUR

PARCELE:

- Mengeš, 555m², zazidljiva, ravna, sončna, komunalno opremljena, v naselju novih individualnih hiš. Cena z vključeno zgrajeno komunalno opremo: **190,00 EUR/m²**

- Mengeš, JZ obrobje, 610m², komunalno opremljena, v novem naselju. Cena z vključeno zgrajeno komunalno opremo: **190,00 EUR/m²**

- Preserje pri Radomljah, 731m², zazidljiva, ravna, pravokotne oblike, vsi komunalni vodi na parceli, dostop urejen. **Cena: 120 EUR/m²**

Isčete dobro avtosola?

RAZLIKA SE IZNEJAJE

RETOS

www.

TEČAJ
CPP

14.7., 28.7., 11.8.
in 25.8. 2014 ob 18. uri

NOVO! NOVO
Plačilo na obroke!!

POKLIČITE!
040-778-000
040-758-000

Turistično društvo Dobeno
prireja

IV. DOBENSKI PRAZNIK

6. septembra 2014
s pričetkom ob 14:30 uri
pri GOSTILNI RUČIGAJ
na Dobenu.

PROGRAM:

Folklor, starodobni kolesarji,
rokodelske stojnice, kulinarika, ...
Za popestritev bomo letos poskrbeli
s KONJENIŠKIMI IGRAMI.
Po 19:00 uri - živa glasba

PRIJAZNO VABLJENI

BURNIK

Rezervni deli in
kolesarski center

Prešernova cesta 3, 1234 Mengeš
tel: 01/729 68 70, faks: 01/729 68 72
gsm: 041 922 137, e-mail: burnikdoo@siol.net

pon - pet: 8.00 - 18.00, sobota: 8.00 - 12.00
nedelje in prazniki: zaprto

**NOVO: KOLESA AUTHOR, GOTOVINSKI POPUST -
10%, MOŽEN NAKUP STARO ZA NOVO**

**ODKUPUJEMO RABLJENA KOLESA
SERVIS KOLESA ZA VSE ZNAMKE KOLESA
PO KOLO PRIDEMO TUDI NA DOM**

**VELIKA IZBIRA MOTORNH OLJ PO UGODNIH
CENAH: CASTROL, TOTAL, ELF, SWAG, LOTOS
VŽIGALNE SVEČKE DENSO, HIDRIA, BOSCH
PODVOZJE SIDEM
ZAVORE TRW, SWAG, EBC
FILTRI ASHIKA, MECA, COOPER
METLICE BRISALCEV CHAMPION, ZOLLEX
JERMENA GATES, CONTITECH
LEŽAJI SWAG, SKF.....**

Kazalo

- 04 Občina
- 06 Intervju
- 10 Reportaža
- 12 Mengeški utrip
- 20 Volitve
- 26 Šport
- 29 Iz življenja cerkve
- 29 Kultura
- 32 Življenjska zgodba
- 34 Veliki mengšan
- 36 Pisma bralcev
- 38 Zahvale

SODELUJTE V MENGŠANU

Priporočila za nenaročene prispevke o dogajanju v Občini Mengeš: članki morajo biti opremljeni s polnim imenom in priimkom, naslovom avtorja in dopisano telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost. Uredništvo si v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi zmožnostmi pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, spreminjanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov. Nenaročeni prispevki se ne honorirajo. Potrebno jih je oddati v formatih .doc, brez oblikovanja, vnesenih fotografij in grafik. Digitalne fotografije (vsaj ena je obvezna k vsakemu članku) pošiljajte kot samostojne datoteke v .jpg formatu ter velikosti vsaj 1 Mb. V besedilu dopišite stavek o vsebini fotografije in navedite avtorja. Dolžina prispevkov je lahko največ 1.500 znakov s presledki, v vsakem primeru pa je priporočljiv dogovor z urednikom. Zadnji rok oddaje za naslednjo številko je zadnji dan v mesecu. Hvala za vaš trud!

Prispevke in oglase oddajte do 31. avgusta 2014.

MENGŠAN - JAVNO GLASILO OBČINE MENGŠ

Izdajatelj: Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš, www.menges.si;
Odgovorni urednik: Edvard Vrtačnik, 041 490844, e-pošta: mengsan@menges.si;
Uredniški svet: Franc Malus, Aleš Janežič, Bogo Ropotar, Jože Vahtar, Mirjan Trampuž, Vesna Marija Sešek, Anton Zorman; **Uredniški odbor:** Primož Hieng, Maša Skok, Štefan Markovič; **Lektoriranje:** Artline d.o.o.; **Oblikovanje in prelom:** Artline d.o.o., tel.: 01 7291190, artline.design@siol.net, www.artline.si; **Tisk:** Schwarz, d.o.o.; **Distribucija:** Pošta Slovenije d.o.o. in Primož Kržan, tel.: 01 7237296; **Oglašiti in zahvale:** Občina Mengeš, tel.: 01 7247106, e-pošta irena.podborsek@menges.si; **Naklada:** 3000 izvodov; **Revija:** izide enajstkrat na leto, je brezplačna in jo dobi drugi petek v mesecu vsako gospodinjstvo v Občini Mengeš, vpisana je v razvid medijev MK pod zaporedno številko 357.

Zgodba z naslovnice: Mengeška zobozdravnica Taja Dular Potočar. Foto: Edvard Vrtačnik

Naslednja številka Mengšana izide 12. septembra 2014.

Ločani radi sodelujemo skupaj

V drugi polovici lanskega leta, predvsem pa letos, smo Ločanke in Ločani praznovali nekaj okroglih obletnic oz. jubilejev. Na prvem mestu je 710-letnica prve omembe vasi, na katero smo vsi zelo ponosni. Da imamo svojo vas zares radi, se je videlo na slavnostni akademiji, saj je bila dvorana polna do zadnjega kotička. Lepo pripravljene in obiskane so bile tudi prireditve ob 80-letnici Prostovoljnega gasilskega društva Loka, 20-letnici ustanovitve Kulturnega in 15-letnici ustanovitve Športnega društva. Vsakoletne tradicionalne prireditve: otroška maškarada, spuščanje lučk po Pšati, matorinski dan, Primožev večer in Miklavž, pa bi bile morda lahko še bolj obiskane, saj so značilne za našo vas. Kot aktivna članica prvih dveh omenjenih društev sem vesela in ponosna, da nam je uspelo pripraviti tako odmevne prireditve. Ob tej priliki naj se zahvalim tistim, ki so opazili moje delo in trud za dobrobit društev in vasi in me predlagali za dobitnico občinskega priznanja. Tega pa gotovo ne bi bilo brez pomoči mnogih, ki ste in mi še vedno stojite ob strani. Ni gasilske in ne kulturne prireditve v vasi, da loške gospodinje ne bi stopile skupaj in poskrbele za takšne in drugačne dobrote. Tudi cvetlični aranžmaji, tako na prireditvah kot pri sv. mašah v loški cerkvi, so narejeni iz cvetja, nabranega po domačih vrtovih. Zato se ob pisanju tega uvodnika za poletno številko Mengšana lepo zahvaljujem vsem in vsakemu posebej za sodelovanje in pomoč. Želim si, da bi to sodelovanje še poglobili in negovali tudi v prihodnje. V dobro naše vasi in nas vseh. Ob koncu vsem sovaščanom in občanom želim lepe in brezskrbne počitniške dni.

Marjana Brojan

Dan državnosti tudi dan odgovornosti

Dan državnosti je tisti dan, ko nas je pred triindvajsetimi leti najbolj navdihoval in prevzemal z edinstvenimi občutki. To je bil poseben čas sanj in resničnosti. Dobili smo svojo državo in postali formalno samostojni. Vendar se ne morem in ne želim ogniti vprašanju, kako odgovorni smo do lastne države danes. Smo bili v preteklosti dovolj kritični oz. smo bili dovolj samokritični?

Bomo kljub napakam v preteklosti dovolj močni v prihodnosti, da se bomo znali državljanke in državljani Slovenije upreti tistim interesnim skupinam in posameznikom, ki si želijo, da zopet postanemo odvisni? Odvisni od njihovih želja, interesov in ciljev, odvisni od manipulacij za doseganje svojih egoističnih ciljev, nemalokrat tudi z ideološkim nabojem in celo sovraštvom. Prevečkrat nam ravno ti ljudje dajejo napotke, kakšni moramo biti kot državljani, kakšen odnos moramo imeti do države, kako ponosni bi morali biti na domovino, tega pa sami mnogokrat niso sposobni storiti. Raje vnašajo razdor in polarizacijo, ki ji žal ni videti konca. To je skrajno neodgovorno od tistih, ki to počno. Tega si Slovenija ne za služi in ne potrebuje.

Smo razdvojeni?

Nismo! V srcu smo Slovenci, ki smo se znali že v preteklosti upreti tistim, ki so hoteli imeti Slovenijo zase, kot svoj plen. Za to državo je bilo dano tudi tisto najdragocenejše, to je življenje. Predvsem zato je Slovenija predragocena, da nam bi jo jemali posamezniki ali skupine.

Svoboda in samostojnost?

Imeti svojo državo je nekaj zelo lepega, je pa tudi odgovornost. Zato se moramo vsi skupaj še bolj potruditi in zazreti se v prihodnost. Slovenija! Bodi naša, bodimo ponosni nanjo, saj je tako lepa, da nam jo mnogi zavidajo.

Stopimo skupaj in imejmo jo resnično radi.

Ob tej priliki iskreno čestitam vsem letošnjim dobitnikom občinskih in županovih priznanj. Še posebno pa čestitam novemu častnemu občanu Petru Krušniku. Vsem skupaj želim še veliko uspeha pri nadaljnjem delu. Vsem vam, občanke in občani, pa lepe poletne dni, kjerkoli že boste.

Bogo Ropotar, podžupan

Odvajanje in čiščenje odpadne vode na območju Domžale-Kamnik, Občina Mengeš z izgradnjo ostale komunalne infrastrukture v severnem in vzhodnem delu mesta – začetek gradnje

V sredo, 9. julija 2014, se bodo pričela izvajati gradbena dela na zahodnem delu območja, in sicer po Veselovem nabrežju in Erjavčevi ulici. Zaradi potreb gradnje je izvajalcu (Hidrotehnik d.d.) dovoljena popolna zapora navedenih ulic.

Dostop za stanovalce mora biti načeloma zagotovljen, prav tako intervencijskim vozilom. Zabojnike za redno odvoz komunalnih odpadkov bo potrebno najbrž večkrat postaviti na za to določeno mesto, o čemer vas mora predhodno obvestiti izvajalec del. Za vse podrobnosti v zvezi s posebnimi potre-

bami glede dovozov se dogovorite z odgovornim vodjem del oziroma delovodjem. Občina prosi stanovalce za razumevanje in strpnost.

Besedilo: Občinska uprava, Andrej Urbanc

Koledar dogodkov in prireditev v občini Mengeš - julij, avgust, september 2014

MESEC	DATUM	URA	NAZIV PRIREDITVE	KRAJ	ORGANIZATOR
JULIJ	12.7.2014	6.00	POHOD KRALJEVA ŠPICA (ITALIJA)	ZBOR PRED PROSTORI PD MENGEŠ	PD JANEZA TRDINE MENGEŠ
JULIJ	OD 23.7 DO 3.8.2014	/	PLANINSKI TABOR MLADINSKEGA ODSEKA NA JEZERSKEM	JEZERSKO	PD JANEZA TRDINE MENGEŠ (GAŠPER 031 622-757)
JULIJ	OD 26.7. DO 2.8.2014	/	TABOR DRUŠTVA TABORNIKOV RUP MENGEŠ	BOHINJ	DRUŠTVO TABORNIKOV RUP MENGEŠ (INFO NEŽA ŠPENKO)
AVGUST	4.8. DO 10.8. 2014		PLESNOZABAVNI TABOR	SV. MARTIN NA MURI	DRUŠTVO AIA - McM
AVGUST	9.8.2014	6.00	POHOD STORŽIČ ČEZ PSICO	ZBOR PRED PROSTORI PD MENGEŠ	PD JANEZA TRDINE MENGEŠ (KEŠNAR 031 554-026)
SEPTEMBER	6.9.2014	6.00	POHOD SKUTA ČEZ ŽMAVČARJE	ZBOR PRED PROSTORI PD MENGEŠ	PD JANEZA TRDINE MENGEŠ (ANŽE 040 831-181)
SEPTEMBER	6.9.2014	14.30	4. PRAZNIK DOBENA	PRI GOSTILNI RUČIGAJ NA DOBENU	TURISTIČNO DRUŠTVO DOBENO
SEPTEMBER	20.9.2014	6.00	POHOD NA KALŠKI GREBEN ČEZ KALCE	ZBOR PRED PROSTORI PD MENGEŠ	PD JANEZA TRDINE MENGEŠ (KEŠNAR 031 544-026)
SEPTEMBER	20. IN 21. 9. 2014	10.00	SPREHOD OB PŠATI - GALERIJA NA PROSTEM	ŠPORTNI PARK MENGEŠ	LIKOVNO DRUŠTVO MENGEŠ

Delovanje Občinskega sveta v mandatnem obdobju 2010-2014

Občinski svet Občine Mengeš je v iztekajočem se mandatnem obdobju zasedal na 26 rednih in eni izredni seji, na katerih je obravnaval oz. odločal o 220 zadevah. Med njimi je sprejel 39 odlokov oz. njihovih sprememb. Eden izmed najpomembnejših in najboljšežnejših sprejetih aktov v tem mandatnem obdobju občinskega sveta je Občinski prostorski načrt Občine Mengeš, ki je bil sprejet v lanskem letu.

Občinski svet je na svojih sejah obravnaval in sprejel veliko število zahtevnih odločitev, vendar pa ni uspel sprejeti novega temeljnega akta Občine Mengeš, to je Statuta Občine Mengeš in v nadaljevanju Poslovnika Občinskega sveta.

Občinski svet je namreč obravnaval prenovljeni Statut Občine Mengeš in Poslovnik Občinskega sveta Občine Mengeš, katerih dveh sprejem in s tem uskladitev z veljavno zakonodajo je po pregledu veljavnih aktov Občine Mengeš s področja lokalne samouprave v svojem poročilu predlagalo pristojno Ministrstvo 29. 10. 2013. Iz poročila je razvidno, da je potrebno spremembe vključiti v temeljne akte Občine Mengeš v najkrajšem možnem roku. Trenutno veljavna akta sta v veljavi od leta 1999, zakonodaja, ki je njuna podlaga, pa se je vse do danes že nekajkrat novelirala. Ravno zaradi nujnosti sprejema prenovljenih aktov je občinska uprava ob strokovni pomoči zunanje sodelavke intenzivno delala na pripravi novih, zakonsko usklajenih aktov in jih posredovala v nadaljnjo usklajevanje in obravnavo:

- 7. 1. 2014 so vodje svetniških skupin in predsednica NO prejeli osnutka novega Statuta in Poslovnika OS.
- 9. 1. 2014 je bilo na seji vodij svetniških skupin posredovanih nekaj pripomb, ki so bile v večji meri upoštevane pri pripravi predloga za I. obravnavo na občinskem svetu.
- 30. 1. 2014: 23. redna seja Občinskega sveta, na kateri je bilo posredovanih le nekaj pripomb, ki so bile v okviru zakonskih določil upoštevane pri pripravi predloga za II. obravnavo.

- 20. 3. 2014, 24. redna seja Občinskega sveta, kjer naj bi se odločalo samo še o sprejemu morebitnih dopolnil in celotnem tekstu obeh aktov. Pred samo obravnavo pa je bilo občinskemu svetu posredovano večje število dopolnil, in sicer na Statut Občine Mengeš 20 (17 dopolnil predlagatelja g. Zormana /AVK/ in g. Mateja Hribarja /SDS/, 2 dopolnil predlagatelja g. Ručigaja /LOM/ in 1 dopolnilo ge. Sešek /SDS/) in na Poslovnik Občinskega sveta 22 (19 dopolnil predlagatelja g. Zormana /AVK/ in g. Mateja Hribarja /SDS/, 2 dopolnil predlagatelja g. Ručigaja /LOM/ in 1 dopolnilo - predlagatelj župan), zaradi česar je bila sama obravnava prekinjena in uvrščena na naslednjo redno sejo.
- 17. aprila 2014, 25. redna seja Občinskega sveta, na kateri ob glasovanju o vloženi dopolnili na 25. seji, na predlog Statuta Občine Mengeš, nobeno od dopolnil ni bilo sprejeto, sprejet pa tudi ni bil celotni predlog Statuta. Zaradi nesprejema predloga Statuta je župan umaknil iz obravnave predlog Poslovnika Občinskega sveta Občine Mengeš, saj je Statut Občine temelj za sprejem Poslovnika.

Uskladitev Statuta Občine Mengeš in Poslovnika Občinskega sveta nam v skladu s priporočili Ministrstva za notranje zadeve ni uspelo realizirati v tem mandatu.

V tem mandatu bo, v kolikor bo to potrebno, sklicana še ena seja pred novimi lokalnimi volitvami, ki bodo 5. oktobra 2014.

Besedilo: župan Franc Jerič in Občinska uprava

Tretji pohod ob dnevu državnosti

V petek, 20. junija 2014, je Občina Mengeš ob prazniku slovenske državnosti organizirala tretji pohod iz Topol na Dobenu.

Zbor prvih pohodnikov je bil ob 17. uri, v Športnem parku Topole. Pot nas je nato vodila po nabrežju Pšate do spomenika talcev na Zalokah in naprej do spomenika državnosti in samostojnosti pred Gasilko-godbenim domom v Mengšu, kjer so se priključili pohodniki iz Mengša. Nato smo pot nadaljevali do spomenika žrtvam NOB v Loki pri Mengšu in naprej na Dobenu.

Ob 19. uri je sledila še zaključna slovesnost pri Kmečkem turizmu Blaž na Dobenu. Nastopili so veterani Mengeške godbe in ženski nonet Vigred. Slavnostni govornik je bil podžupan Občine Mengeš, Bogo Ropotar.

Besedilo in foto: Občinska uprava

Zaključna slovesnost je bila pri Kmečkem turizmu Blaž na Dobenu

Mengeš, kraj z visoko kakovostjo bivanja

V Mengešu smo z novim letom dobili novo zobozdravnico. Taja Dular Potočar pa ni povsem neznana. Je sokrajanka, ki z družino že dlje časa živi v Mengešu. Pred leti, ko sta s partnerjem iskala stanovanje, se je skoraj takoj zaljubila v Mengeš, ostala in si ustvarila družino. Danes pa s svojo prijaznostjo in strokovnostjo lajša in rešuje zobne tegobe.

Danes stanujete v Mengešu. Ste domačinka?

Zdaj sem. Sicer sem rojena v Ljubljani in sem se priselila v Mengeš pred enajstimi leti.

Zakaj ste se odločili za selitev?

Z bodočim možem Erikom sva iskala stanovanje in ga našla v Mengešu. Bil nama je takoj všeč. Erik je sicer tudi Ljubljančan in je želel živeti izven mesta, a še vedno blizu.

Kaj vaju je v Mengešu pritegnilo, da sta ostala in postala del skupnosti? So to ljudje, lokacija, energija?

V Mengešu nama je zelo všeč, ker je pravzaprav malo mestece, prav takšno, kot je bila včasih Ljubljana. Je kot mestna četrt, kjer vse lahko urediš peš. Banka, pošta, trgovina ... Vse imamo pri roki. Mengeš ni spalno naselje in ima visoko kakovost bivanja. Ta se kaže tudi v tem, da nudi zelo pester nabor različnih dejavnosti.

Prednost Mengeša je, da je vse pri roki in vse lahko urediš kar peš.

Se strinjam. Tako pestro družbeno življenje, kot je v Mengešu, je res težko najti. Kateri dogodek ali prireditev ste obiskala v zadnjem času?

Kar nekaj. Všeč so mi bile kuharske delavnice Lonček kuhaj, kjer sem obiskala tečaj peke kruha. Bilo je odlično in tudi doma so pohvalili moje pekovske izdelke. Na koncu je bil še mož kar malo ljubosumen, ker je bil moj kruh bolj rahel od njegovega.

Kot družina najdete tudi čas za kakšno športno dejavnost?

Včasih, ko sva bila brez otrok, sva bila kar nekajkrat na teden na Mengeški koči, zdaj pa otroci diktirajo dnevni tempo in ni več toliko časa.

Koliko so stari vaši otroci? Še hodijo v vrtec?

Imam dva fantka. Jon ima dve leti in pol, Maks pa šest let in gre letos prvič v šolo.

Se Maks kaj veseli nove izkušnje?

On ja, jaz pa malo manj. Zakaj? Ker je nekega lepega obdobja konec. V šolo gre v Ljubljano.

Zakaj sta z možem izbrala Ljubljano?

Računam na pomoč babice in dedija. Ker delam izmensko, ne gre brez pomoči mojih staršev. Tu, v Mengešu, žal nimava nikogar, ki bi nama pomagal pri otrocih.

Otroka sta bila v vrtcu v Ljubljani že do sedaj, torej sta navajena mestnega vrveža.

Jon je bil do zdaj malce v vrtcu in malce pri babici. Jeseni pa gre v vrtec, kjer bo »zamenjal« Maksa.

Oba vaša fanta imata zelo lepa imena. Sta z možem dolgo izbirala?

Za Maksa smo vedeli že od začetka, da bo Maks. Takšno ime je imel tudi očetov stric. Za Jona pa smo dolgo iskali primernegega. Z možem sva želela nenavadno, a lepo in ne prav pogosto ime. Prav takšno kot je na primer moje ime Taja ali moževo Erik.

Danes v Sloveniji ime Taja nosi skoraj 1.400 žensk in je vsako leto bolj pogosto. Je bilo tako tudi včasih?

Ko sem bila majhna, sem bila vse, razen Taja. Bila sem Teja, Tanja ... Danes pa je to bolj običajno ime in se ljudje manj motijo in si ga tudi lažje zapomnijo. To mi veliko pomeni.

Ste uspešna in priljubljena zobozdravnica. Kdaj ste se odločili, da boste svoje strokovno delo in trud posvetili prav zobozdravstvu?

Da bom zobozdravnica, sem se odločila v srednji šoli. Bila sem v generaciji, ki je prva imela maturo in s tem brez prej obveznih sprejemnih izpitov. Tako sem se spogledovala s splošno medicino, a so zobje prevladali.

Želim si, da bi več delovala na področju antiaging medicine, ker v tem vidim prihodnost.

Zobozdravstvo pa ni edina vaša strokovna strast.

Kot študentka sem dolgo pomagala v dermatološkem centru v Ljubljani. Delala sem z visoko energetskimi la-

serji za trajno odstranjevanje dlak. Ko sem diplomirala na dentalni medicini, sem šla tudi na podiplomsko specializacijo, antiaging medicino v Parizu.

Kaj je bistvo antiaging medicine?

Gre za holističen pristop k zdravju. Temeljno vodilo te podveje medicine, ki sicer združuje vse veje medicine, je, da starost ni bolezen. Naš cilj je, da dočakamo starost zdravi in vitalni. Najbolj zdravi smo okoli petindvajsetega leta, takrat imamo najbolj optimalno ravnovesje hormonov. S starostjo pada nivo hormonov in s tem se počasi začnejo zdravstvene težave, običajno po 40. letu. Telo se jemlje kot celota in ne le posamezni del, kot pri klasični medicini. Gre tako za nekirurške pomlajevalne posege kot izboljšanje splošnega zdravja dolgo v starost.

Ste zelo dovzetni za novosti. Tudi v zobozdravstvo uvajate določene novitete. Ena zanimivejših je dental spa.

Del ideje dental spa je, da se ljudje nehajo bati zobozdravnika. Pri tem igra veliko vlogo tudi vonj, predvsem na podzavestnem nivoju. Tako tudi v moji ambulanti redno uporabljam dišeče palčke, ki preženejo neprijeten in značilen vonj zobne ambulante. Osnovna ideja je sicer malce širša in teži k temu, da bi se združila estetika zob in obraza. Povezava zob in obraza pa je pri človeku zagotovo pomembna.

Ste v vaši praksi že izvajali kakšne lepotne posege na obrazu?

Smo in jih še izvajamo. Pri lepotnih posegih na obrazu v naši ambulan-

Pri nas zavarovalnica nameni za zobe na državljana čedalje manj

ti gre za nekirurško pomlajevanje s polnili in botoksom, kjer učinek polnil traja nekje od enega leta do 15 mesecev, učinek botoksa pa nekje od 3 do 5 mesecev. Tako se stranke rade in z veseljem vračajo, daj posegi niso pretirano opazni za okolico.

Torej Slovenci manj damo na lepoto kot drugod po svetu?

Pri nas je še vedno prisotna negativna stigma o lepotnih popravkih. V Ameriki rutinsko belijo zobe na dve leti. Pri nas pa je to še v povojih. Ljudje so še vedno skeptični do tega. Poznam zobozdravnico iz Beograda. Tam je situacija čisto drugačna. Ženske hočejo biti urejene in je beljenje zob običajna praksa. Naj poudarim, da je beljenje zob, ki je opravljeno strokovno v zobozdravstveni ordinaciji, varen in neškodljiv poseg, saj se zobozdravnik odloči za primerno metodo beljenja in predvsem ali je pacient za ta poseg sploh primeren kandidat.

Ali k splošni skepsi prispeva tudi trenutna kriza?

Zagotovo se pozna. Če ljudje komaj pridejo čez mesec, težko razmišljajo o tem, katera barva zob je v redu in katera ne. Do sedaj sem vso svojo poklicno pot delala v samoplačniški ordinaciji. Pred leti se je, kar je bilo potrebno narediti, naredilo takoj. Danes pa se ljudje za večje posege, ki niso nujni, odločijo malce kasneje, oziroma ga preložijo na čas, ko je res nujna.

Pacienti so v Mengšu starostno zelo različni in z različnimi težavami in potrebami

Bili ste v Ameriki in omenili pozitiven odnos do zdravja in lepote.

V Ameriki imajo ljudje presenetljivo čiste zobe. Vsake pol leta hodijo na preglede in čiščenje zobnih oblog. Predvsem zato, ker se zavedajo, da je to veliko ceneje kot, če je potem kaj narobe. Tam je zavest, da so sami odgovorni za svoje zdravje, veliko večja kot pri nas. Ceneje je biti zdrav kot bolan. Sploh če nimaš zavarovanja. Tu bi želela poudariti, kako pomembni so čisti zobje in zdrava dlesen za celotno zdravje zob in ustne votline. Redno profesionalno čiščenje zobnih oblog je edina preventiva pred paradontalno boleznijo in posledično izgubo zob.

Pri nas je zdravstveno zavarovanje urejeno malce drugače. Je naš sistem v redu?

Pri nas bi se tudi pri zavarovanju marsikdo odločil za kakšno drugo obliko, če bi imel možnost. Zato menim, da zavarovanje pri nas ni optimalno urejeno. Po drugi strani pa nikjer po svetu ni združeno zavarovanje zob in splošne medicine. Pri nas zavarovalnica nameni za zobe na državljana čedalje manj. Tako nameni za zobe na posameznika na leto manj kot 50 evrov. Naše babice so govorile, da se »špara« za pogreb in zobe.

V Mengšu imate ordinacijo od letošnjega leta. Kakšne so vaše izkušnje v domačem okolju, je kaj drugače kot v Ljubljani?

V Mengšu delam od januarja letos. Izkušnje so odlične. Tako lahko priznam, da se bivanje v takem manjšem mestecu pozna. Lahko bi rekla, da so ljudje tu bolj umirjeni. Je pa res, da imam v Ljubljani stalne, zveste paciente tudi z Gorenjske (kjer sem pred leti delala) in tudi od drugod, kjer jim lahko ponudim širok izbor tako storitev estetskega zobozdravstva in antiaging medicine. Kot zanimivost naj povem, da izvajamo tudi preventivne genetske teste, kar je v bistvu personalizirana antiaging medicina. Rezultati testov pa pokažejo, kako določeni encimi in presnovne poti vplivajo na naše telo in njegovo presnovo. Seveda so vse te storitve pacientom na voljo tudi v ambulanti v Mengšu.

»Imam dva fantka. Jon ima dve leti in pol, Maks pa šest let in gre letos prvič v šolo.«

In katerih posegov v mengeški ordinaciji največ naredite?

Ambulanta je zelo raznolika, tako da težko izpostavim, česa naredimo največ. Pacienti so starostno zelo različni, od 19 pa do 90 let in z različnimi težavami in potrebami.

Z vami dela tudi sestra Mirjam. Ste zadovoljni z njo?

Z Mirjam ne bi mogla biti bolj zadovoljna, kot sem. Je pridna, delovna, vestna in odgovorna. Paciente posluša in jih zna pomiriti, vsakega na svoj način. Skratka Mirjam je odlična in je ne dam nikomur.

Besedilo in foto: Edvard Vrtačnik

Strokovna in prijazna

Taja je zelo pridna, delovna, vesela, komunikativna, prijetna in dobra. Paciente spoštuje. Z njimi se rada pogovarja, razloži to, kaj bo delala in kaj je potrebno narediti. K delu resno in strokovno pristopa. Zelo rada opravlja delo zobozdravnice. Hitro naredi, kar je potrebno in je pri tem res dobra. Je nežna, ni raztegovanja in nikoli ne dela na silo.

Mirjam Gostič, stomatološka sestra

Župnija Mengeš Vas vabi:

21. 7. do 26. 7. 2014 V Taize (Francija) – izkušnja vere mladih z mednarodnim pridihom – informacije in prijave v župnišču.

25. 7. 2014, ob 19.30 Međugorska molitev – v župnijski cerkvi.

27. 7. 2014, ob 08.00 Krištofova nedelja: maša v župnijski cerkvi in po maši blagoslov vozil pred zvonikom.

3. 8. 2014, ob 10.00 Maša v podružnični cerkvi v Loki – žegnanje.

15. 8. 2014 Praznik Marijinega vnebovzjetja Veliki šmaren - maše po nedeljskem redu v župnijski cerkvi **ob 8. uri, 10. uri in 20. uri.**

17. 08. 2014, ob 10.00 Maša pri sv. Luciji v Topolah – žegnanje
Po maši koncert Mengeške godbe.

18.08. do 23.08. 2014 Oratorij 2014

Prijavnice so že na voljo pri vhodih v cerkev ali na župnijski spletni strani. Lepo vabljeni.

27. 08. 2014 Maša na Molički peči – odhod iz vzhodnega parkirišča pri cerkvi ob 7.30, maša po prihodu predvidoma ob 12. uri.

Župnija Mengeš obvešča:

Večerne svete maše bodo od 29. junija do 31. avgusta ob 20. uri. Uradne ure v juliju in avgustu bodo samo po večerni sveti maši. Vabimo vas, da se za druge termine napoveste po telefonu 040/789 435 ali 01/723 01 10.

Več si lahko preberete na spletnem naslovu župnije:
www.zupnija-menges.si

popelji se z vlakom
ples v naravi
trampolin
odbojka...

ZABAVNO PLESNI TABOR

VEČ INFO:
drustvo.aia@gmail.com
070732070

BAZEN
ZABAVA
PLES

spanje v šotoru **4.8.-10.8.2014** prijave do 31. 7.

ČLANSKI NOGOMET ZOPET V MENGŠU

Po dolgih letih odsotnosti članskega nogometa v Mengšu je dozorela ideja, da zopet formiramo člansko moštvo. Začenjamo na dnu v 5.ligi, a z veliko želje in vneme.

V kolikor bi se nam rad pridružil v rumeno črnem dresu, pošlji mail na:
mengo28clani@gmail.com

Ta e-poštni naslov je zaščiten proti smetenju.

Za ogled potrebujete Javascript, da si jo ogledate.

V mailu navedi svoje podatke in izkušnje z igranjem najpomembnejše postranske stvari na svetu.

PRIDRUŽI SE NAM PRI OBLIKOVANJU NOVE ERE MENGEŠKEGA NOGOMETA!

GREMO MENGEŠ, GREMO MENGŠU 28 !

ZAHVALA

*"Kdor želi biti dober, je že dober."
Jacques Gouin de Beauchêne*

AIA - Mladinski center Mengeš se zahvaljuje donatorjem gledališkega večera s predstavama PIKA in PRST, režiserki Brini Klampfer, pomočnici Mišel Miheljak, koreografinji Sanji Tomšič in vsem prostovoljcem!

Donatorji: scena: Lana Gorenc, maska: vizažistka Katarina Zdnikar, oblikovanje plakata: Denis Šmid, Slaščičarna Flere, Flere Elizabeta s.p., Trdinov hram d.o.o., Mengeš, Gostinstvo Per, Per Jože s.p. in Občina Mengeš

SERVIS in PRODAJA
LCD - TV SHARP

Hribarjeva 38, Mengeš

Tel: 01/729 13 03
e-mail: avs.menges@siol.net
http: www.sharp-servis.si

Odprto: od 9 - 12 in od 15 - 18 ure

Florijančkov gusarski piknik

Na lepo sobotno dopoldne, 7. junija 2014, smo se z našimi florijančki odpravili na športno igrišče v Topolah. Špela Batis, ki je vodja skupinice florijančkov, je na igrišču za nas pripravila pravo gusarsko pustolovščino, pri tem pa sva ji pomagala še Miha Batis in Tadej Kolenc. Ko pa so se vsi otroci ob 10. uri zbrali, se je piknik pričel.

Najprej smo si naredili gusarske rutke in narisali našo gusarsko zastavo. Kot pravi gusarji smo se podali na lov za skritim zakladom. Na peščenem otoku smo našli prvo sled. Pod križem, ki je označeval točko, smo odkopali zemljevid do skritega zaklada. Hitro smo se odpravili na pot, ampak še začeli nismo dobro, ko so se nam po robu postavili zlobni tekmeči. To so bili gusarska banda kapitana Krutobradeža Groznega, ki je veljal za najpohlepnejšega, najstrahovitejšega in najkrvooločnega gusarja, ki so kdaj pluli po morju. Pograbili smo svoje sablje in sledil je hud in dolg boj. Vendar pa so jih pogumni florijančki uspešno premagali. Pot na zemljevidu nas je peljala do najlepšega jezera na otoku, ki je bil poln čudovitih rib. Ampak nadaljevanje naše poti nam je skoraj preprečil sam kapitan Krutobradež in njegovi častniki, ki so bili že izkušeni veterani. To smo videli po njihovem izgledu. Imeli so polno brazgotin in vsi so v bitkah izgubili po eno roko, saj so imeli namesto nje kljuko. Renčali in pihali so, ampak florijančki so prebrisani vzeli iz torbe magične obroče, ki so bili dar morskih siren. Ampak to je čisto druga zgodba. Obroče so pometali na kljuke zlobnih gusarjev, ko pa so se jih obroči dotaknili, jih je objel vodni mehur, tako da jih je veter odnesel daleč proč od otoka. Zmagovalci pa so skakali od veselja.

Sedaj jim je že pošteno krulilo po želodčkih in zato so se hitro odpravili do jezera nešteti rib. Naši gusarji so se zapodili v jezero, polovili vse ribe ter se dobro okrepčali. Po pregledu zemljevida pa je bila navigatorka videti zaskrbljena. Zemljevid nam je narekoval, da moramo vzeti naše ladje in se spustiti po najbolj nevarnem rečnem spustu. Reka je bila deroča in polna nevarnosti, ki bi bile lahko pogubne za vsakega kapitana. A pogumnih gusarjev to ni ustavilo. Vzeli smo ladje in uspešno prestali preizkus. Nadaljevali smo pot in skupaj prečkali nevaren most, pod katerim je bilo morje morskih psov. Tako nas je pot pripeljala nazaj na peščeno obalo, kjer smo pod označenim križem našli zakopani zaklad Pljuvača Rigavskega, prvega častnika največjega kapitana vseh časov Stoka Silnega. Dobili smo zlate zapestnice, sladke dragulje in veliki zlati ključ, s katerim smo odkleni skrite skrinje, v katerih se je skrival najbogatejši zaklad – skriti florijančkov zaklad. Vsi veseli, zadovoljni in sedaj tudi silno bogati smo odšli v krčmo, kjer nas je čakala velika pogostitev, kot se za prave gusarje spodobi: poseben gusarski napitek in hrana, ki jo je za nas pripravil Matej Zarnik. Po pogostitvi smo se še veselo zabavali celotno preostalo dopoldne. Bilo je naravnost čudovito.

Besedilo in foto: Tadej Kolenc, predsednik mladinske komisije

S Florijančki smo si najprej naredili rute, da bi postali pravi pirati

Tukaj smo si kot pravi pirati narisali nošo, piratsko zastavo.

Bitka s kapitanom Krutobradežem in njegovimi častniki

Prečkanje nevarnega mostu, pod katerim je morje polno morskih psov

Spuščanje ladjic po nevarni reki

Lovljenje malice, v jezeru neštetihih rib

Zemljevid do skritega zaklada

Naši smo zaklad prvega častnika Pljuvača Rigavskega.

Dom počitka Mengeš prenovljen za sodobne potrebe stanovalcev

Dom počitka Mengeš je pod vodstvom direktorice Irene Gričar v začetku leta 2014 zaključil obnovo dveh oddelkov za stanovalce z demenco. Sicer so obnovitvena dela v Domu potekala že od leta 2004 in v času desetih let je bil Dom z okolico obnovljen praktično v celoti. Ob zaključku del je direktorica Irena Gričar 15. maja 2014 povabila predstavnike Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, predstavnike Ministrstva za zdravje, Zavoda za zdravstveno zavarovanje, Centra za socialno delo Domžale, Zdravstvenega doma Domžale, župane občin Domžale, Lukovica, Mengeš in Trzin ter člane Sveta Doma počitka Mengeš. Povabljeni so se vabilu odzvali v polnem številu, pogrešali smo le predstavnico Centra za socialno delo Domžale.

Namen strokovnega srečanja je bila predstavitev razvoja Doma do danes, pogled v bodočnost ter ogled prenovljenih prostorov. V Domu počitka Mengeš in v njegovi enoti v Trzinu trenutno oskrbujejo 261 stanovalcev, in sicer v Enoti Doma počitka Mengeš v Trzinu 57 ter v Domu počitka Mengeš 204. Povprečna starost stanovalcev je 83 let. Večina stanovalcev prihaja iz Mestne občine Ljubljana, takoj za njimi pa sledijo stanovalci iz občin Mengeš, Domžale, Trzin, Kamnik itd. Lokacija Doma počitka Mengeš in njegove enote je za prosilce domskega varstva iz omenjenih občin zanimiva zaradi bližine svojcev, predvsem pa jih privlačijo kvalitetna in kakovostna oskrba ter nega in številni dodatni programi. Število prosilcev za sprejem je tako večje, kot jih Dom zmore sprejeti. Namestitvene kapacitete so ves čas zasedene.

Obnova Doma se je v letu 2004 pričela s posodobitvijo pralnice, prvega nadstropja objekta A-1 in mansarde, zamenjavo stavbnega pohištva, prenovo fasade ter strehe stavbe B. Dela so se nadaljevala s prenovo kuhinje z jedilnico, vhodne avle, terase ter objekta B v celoti. V letu 2009 se je nabavila oprema za Enoto Doma v Trzinu, ki se je odprla v letu 2010. V letu 2011 so se obnovitvena dela nadaljevala z ureditvijo zunanjih prostorov, v letu 2014 pa so se zaključila z razširitvijo ambulante ter prenovo varovanega oddelka v drugem nadstropju stavbe A. Dom ima v načrtu še obnovitev kotlovnice, kletnih prostorov ter prenovo oddelka B-1, ki bo namenjen osebam z demenco, ki še ne potrebujejo varovanega oddelka.

Direktorica Irena Gričar je že pred leti na osnovi lokacijske in prostorske danosti začrtala vizijo Doma počitka Mengeš v smeri negovalnega Doma. Kar 70 odstotkov stanovalcev v Domu počitka Mengeš je nepokretnih in za kakovostno nego in oskrbo potrebujejo ustrezne prostorske in druge pogoje, ki jih Dom danes lahko zagotovi. V letu 2013 je namreč Dom s strani Ministrstva za zdravje pridobil koncesijo za opravljanje zdravstvene dejavnosti. V ta namen je Dom razširil obstoječo ambulanto. Zdravnik je za stanovalce dnevno dosegljiv, predvsem v dopoldanskem času. V drugih terminih se Dom po-

Po predstavitvi so se gosti odpravili na ogled Doma. Temu je sledila strokovna razprava v klubskem prostoru Doma.

vezuje z Zdravstvenim domom Domžale, s katerim uspešno sodeluje že vrsto let.

Dom danes po strokovni plati nudi vse storitve in programe, namenjene starejši populaciji. V zadnjem obdobju je pristopil tudi k:

- Izvajanju organizirane paliativne oskrbe. Pri obravnavi paliativne oskrbe se sodeluje z mag. Matejo Lopuh, spec. anesteziologije, ki je sicer državna koordinatorica paliativne oskrbe, družinsko zdravnico ter preostalim paliativnim timom. S paliativno oskrbo se izboljšuje kakovost življenja stanovalcev in se jim omogoča dostojno življenje do smrti. Namenjena je stanovalcem vseh starosti s katerokoli neozdravljivo kronično boleznijo. Obravnava temelji na oceni bolezenskega stanja stanovalca, prognozi ter potrebah in željah, ki jih stanovallec sam izrazi. V obravnavo pa se na organiziranih družinskih sestankih vključuje tudi svojce.
- Certificiranjem sistema upravljanja kakovosti E-qalin, ki je vseevropski model upravljanja s kakovostjo v ustanovah socialnega varstva. Temelji na oblikovanju kulture temeljnih vrednot E-qalina in povečanju zavedanja pomena naravnosti na stanovalce in spoznavanju instrumentov za obvladovanje kakovosti v domovih za starejše.
- Kakovostnejši oskrbi stanovalcev z demenco. V Domu so štirje oddelki za stanovalce z demenco, kjer so obravnavani po sodobnih konceptih in smernicah. Sprejemi v navedene oddelke potekajo po Zakonu o duševnem zdravju. Stanovalci od prenove v letu 2014 dalje večinoma bivajo v dvoposteljnih sobah.

Po predstavitvi so se gosti odpravili na ogled Doma, sledila pa mu je strokovna razprava v klubskem prostoru Doma. Predstavniki občine Mengeš, župan Franc Jerič, je direktorici izrekel pohvalo za uspešno vodenje. Poudaril je, da se je Dom ne samo vključil v lokalno skupnost, pač pa je s prenovljeno podobo in kvalitetnim delom postal tudi ponos občine Mengeš. Sledila je čestitka župana občine Trzin, Toneta Peršaka, za kvalitetno oskrbo in nego stanovalcev v Enoti Doma v Trzinu ter uspešno delo Centra aktivnosti Trzin. Čestitkam se je pridružil tudi župan Občine Domžale, Tone Dragar, saj se velik del občanov Občine Domžale odloča za oskrbo v Mengšu ali Trzinu. Pozitivno so delo Doma ocenili tudi predstavniki Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, Ministrstva za zdravje, Zavoda za zdravstveno zavarovanje, predstavniki Zdravstvenega doma Domžale ter člani sveta Zavoda. Vsi so direktorici še naprej zaželeli uspešno vodenje.

Besedilo in foto: Lidija Fugger

Poučni dan za otroke rejniških družin

V soboto, 14. junija 2014, od 13. do 18. ure, je na parkirišču Avto Kveder potekal v organizaciji Božička za en dan in Urban roofa prijeten zabavno-poučni dan za otroke iz rejniških družin z območja Domžal, Lukovice, Moravč, Mengša in otroke iz socialno šibkih družin z območja Ivančne gorice. Slednji so imeli organizirani avtobusni prevoz.

Učitelji iz organizacije Urban roof so otrokom predstavili in z njimi vadili veščine v skejtanju, rolanju, vožnji z bmx kolesi. V ustvarjalnih delavnicah so izdelovali različne lesene predmete, rože in druge zanimive izdelke, fantje in dekleta so se opremili za plesne akrobacije tudi s kreiranjem posebno modnih frizur in poslikavo obrazov. Iz društva PGD Prevoje so gasilci pokazali svoje znanje in orodja, otrokom odgovarjali na vprašanja in jim omogočili tudi nekaj praktičnih poskusov, iz Policije Domžale pa so policisti predstavili svoja vozila, zaščitna sredstva, se z njimi pogovarjali o svojem delu. Otroci in mladi od 6. do 15. leta so uživali in se na zabaven način opremili z novimi znanji in izkušnjami medsebojnega druženja, ki jim bodo

koristila v življenju. Organizatorji so poskrbeli tudi za hrano in pijačo, ob koncu pa so vsi prejeli polne darilne vrečke. Ob tej priložnosti se želimo v Centru za socialno delo Domžale v imenu vseh otrok zahvaliti organizatorici Nini Zajc, fantom iz Urban roofa in ostalim prostovoljcem in prostovoljkam, ki so srčno in odgovorno prispevali k izvedbi tega dobrodelnega dogodka in omogočili otrokom in mladim dobre izkušnje za življenje. Prav tako hvala vsem donatorjem, ki so s svojimi prispevki omogočili izvedbo dobrodelnega projekta.

Besedilo in foto: Marta Tomec, univ. dipl. soc. del.,
svetovalka za rejniške družine

Si želite pridelati lastno zelenjavo?

Še je možnost, da na Vrtovih Srca Slovenije tudi vi najamete gredice, na katerih bo uspevala povsem vaša zelenjava. V Osredkih pri Dolu pri Ljubljani, kjer se nahajajo, lahko vrtničarji sprejmejo medse še kakšnega ljubitelja zdrave in ekološko pridelane hrane.

Na gredicah vrtničarjev, ki pridelujejo na Vrtovih Srca Slovenije, že drugo sezono uspešno raste raznovrstna zelenjava. Trud vrtničarjev je poplačan, ko poberejo sveže in kvalitetne pridelke. Na lepo urejenih vrtničkih so rastline zasajene po načelih trajnostnega kmetovanja, in sicer z upoštevanjem »dobrih in slabih sosedov«. Medsebojno razumevanje pa ni prisotno le med rastlinami, temveč tudi med vrtničarji, kar je ključnega pomena za (uspešno) skupno druženje. Če nimate možnosti lastnega vrta, razmislite, ali se nam ne bi pridružili? Podjetnik Marko Vode iz Osredk pri Dolu pri Ljubljani namreč svojo hektar veliko njivo pod Murovico oddaja družinam oziroma posameznikom. Njegovo ponudbo je z veseljem podprl Razvojni center Srca Slovenije.

Besedilo in foto: K. V.

Dodatne informacije: Monika Cvetkov, Razvojni center Srca Slovenije, (tel.: 01 8962 718). Za najem parcele: Marko Vode, idejni vodja in lastnik zemljišča (tel.: 041/621-700).

Permakulturne počitnice

Od 4. do 12. julija oziroma od 12. do 20. julija bodo na domačiji Pr' Nebavec, Šmartno pri Litiji, za otroke potekale permakulturne počitnice. Učenje in spoznavanje dela na kmetiji bo potekalo izkustveno, pod budnim očesom izbranih pedagogov.

Več informacij o taboru: Laki (tel.: 040/220-554).

Na skupnih vrtovih Srca Slovenije je na voljo še nekaj prostora za ljubitelje ekološkega vrtničarstva.

Predstavi Pika in Prst

Dramska skupina Zorana, ki deluje v okviru AIA – Mladinskega centra Mengeš, je že tretje leto zapored skupaj s prostovoljci pripravila izredno kvalitetno in zanimivo končno produkcijo. Z vodenjem skupine je pričela Tjaša Mislej in v prvih dveh letih pripravila kar tri predstave, dve otroški – Pet Pepelk in Čarovnik iz Oza ter predstavo za odrasle, komedijo absurda Plešasto pevko. Letos je vodenje skupine prevzela Brina Klampfer.

V drogeriji

V četrtek, 5. junija 2014, sta se v Kulturnem domu Mengeš odvijali dve gledališki predstavi, obe je režirala mlada ustvarjalka Brina Klampfer. V prvi predstavi Pika Nogavička (Astrid Lindgren) so se predstavili otroci do trinajstega leta, ki so v šolskem letu 2013/2014 obiskovali Dramsko skupino Zorana. Besedilo je poslovenil Andrej Rozman Roza. V drugi predstavi Prst (Miha Mazzini) so nastopili študentje Filozofske fakultete v Ljubljani z glasbeno skupino PŠT!

Pika Nogavička je lik, ki ga pozna vsak. Ne pozna pa vsak »sodobne« Pika Nogavičke, kot smo jo lahko videli na premieri. Ta zna namreč rotati, nima oranžnih las v kitkah, temveč veliko palmo na glavi, še zmeraj se oblači povsem neprimerne in vedno nasmejana ušpiči kaj novega. Hodi »rikverc« in govori po ljubljansk', na kar jo Anica in Tomaž zmeraj znova opozarjata ter skušata popravljati. Novodobna Pika zna tudi

repati, plesati in pluti z gusarsko ladjo. V vlogi Pike Nogavičke sta nastopili v prvem delu Zoya Petrič, v drugem delu pa Nastja Aleš, ki sta publiko zmeraj znova presenetili in nasmejali. Anico je odigrala Kaja Sadar, v vlogi Tomaža pa je nastopil Žiga Mlinar, edini fant v skupini. Ker v zgodbi navihane Pike Nogavičke nastopi še ogromno drugih likov, je večina sodelujočih prevzela po dve ali več vlog in vse like so odlično odigrali. Maja Golob je nastopila v vlogi naivnega kupca, ga. Žirovnikove in grofice Aurore, Manca Zorc je igrala kot drogeristka, ropar, Bucik in Potuhelj, Mišel Miheljčak je bil prodajalec, ravnatelj gledališča in oče Evrazij Nogavica, Eva Mitič pa prodajalka, Dalija, blagajničar ter Lana Mitič kot kupec in služkinja Ela.

Zanimivost letošnje predstave je bila scenografija, ki jo je napravila Lana Gorenc. Sestavljena je bila iz lesenih gajbic, ki so bile pobarvane črno-belo-rdeče, in platna, ki se je odpiralo in zapiralo v stilu črno-bele grafike. Potovali smo po svetu Vila Čire Čare, v trgovino, k Žirovnikovim, v gledališče in na gusarsko ladjo. Scenografijo so premikali in sestavljali igralci sami, kar je predstavi doprineslo dodatno razgibanost. Pester izbor glasbe in plesni vložki so prevzeli prav vsakogar. V predstavi je namreč nastopila plesna skupina Yes, ki prav tako deluje pod okriljem Mladinskega centra Mengeš. Koreografka Sanja Tomšič je sestavila obilo pestrih in zabavnih koreografij.

Ekipa dvajsetih mladih upov je na predstavi delovala usklajeno, povezano, otroci so dokazali, kako veliko znanja, koordinacije in soorganizacije premorejo, zato vsem sodelujočim iskreno čestitam!

Besedilo in foto: Brina Klampfer

Zapeljiva glina v mladincu

Ustvarjalne kiparske delavnice v odhajajočem šolskem letu so se iztekale v torek, 24. junija, z otvoritvijo razstave številnih prečudovitih keramičnih skulptur v Knjižnici Mengeš.

Pod mentorstvom umetnice arhitektke, kiparke, slikarke in lončarke Vilme Kobilšek je petindvajset mladih ustvarjalcev sanjalo z rokami v mehki, voljni, gnetljivi glini, ki je teden za

Otroci ustvarjali pod vodstvom Vilme Kobilšek

tednom vsako sredo, od 15. do 19. ure, klicala po dotiku in nam ponujala neskončno ustvarjalnih možnosti. V razigranem sproščenem vzdušju in prijetnem okolju prenovljenega prostora je vrelo od domišljije in ustvarjalnih idej. Nič ni bilo nemogoče, za vse se je našla pot.

Del živalskega sveta, angelčke, čarovnice, stolpe, hiške, orkester, vse to in še kaj si lahko ogledate na razstavi čez vse poletje v izložbi in na knjižnih policah med knjigami, kjer vas vabijo, da jim dodate kako misel ali zgodbo ali zgolj uživajte.

Besedilo: Vilma Kobilšek

Foto: Nataša Špruk

Tradicionalni Merčunov dan

V petek, 20. julija, je minilo šestdeset let od smrti dr. Ljudevita Merčuna, pionirja zdravljenja sladkorne bolezni v Sloveniji in s tem tudi v tedanji Jugoslaviji. V spomin Ljudevitu Merčunu, rojenemu 18. avgusta 1900 v Mengšu, v hiši na današnji Prešernovi cesti, je letos že trinajstič potekal Merčunov dan, ki ga je kot vedno organiziralo Društvo diabetikov Tržič pod vodstvom agilne predsednice gospe Ane Marije Hafner. Tudi letos je bil Merčunov dan razdeljen na več sklopov.

V dopoldanskem času se je sto dvajset udeležencev, članov društev diabetikov iz Domžal, Kamnika, Škofje Loke, Kranja, Tržiča, Jesenic in letos prvič iz Grosuplja, Ljutomera in Radgone odpravilo na rekreacijski pohod po okolici Loma pod Storžičem. Pot jih je vodila najprej do Peskarjeve kmetije in od tu dalje do ekološke kmetije Štorman. Med potjo so si pohodniki ogledali lipance in zeliščni vrt na ekološki kmetiji Pr' Robež. Pohod je vodil Brane Meglič.

Vztrajnejši pohodniki, za katere je bilo izhodišče tako, kot vsa dosedanja leta Koča pod Storžičem, pa so se v jutranjem času odpravili do mesta, kjer se je 20. junija leta 1954 končala življenjska pot Ljudevita Merčuna. Kruta usoda je hotela, da ga je kap prizadela v njemu ljubih planinah, ob prisotnosti njegove hčere Nine. Hitra zdravniška pomoč na samem kraju dogodka je bila zaman. Na tem mestu je bila leta 2004 ob petdesetletnici smrti postavljena spominska plošča, kjer je tudi cilj pohodnikov. Po povratku na izhodiščno točko so se udeleženci pohoda pridružili ostalim udeležencem srečanja v dvorani gasilskega doma v Lomu pod Storžičem.

Vztrajnejši pohodniki so se odpravili do mesta, kjer se je končala življenjska pot Ljudevita Merčuna

V Lomu pod Storžičem je potekala spominska slovesnost s kulturnim programom. Slavnostna govornica, dr. Zvonka Zupanič Slavec, predstojnica Inštituta za zgodovino medicine Medicinske fakultete je orisala življenjsko pot Ljudevita Merčuna. Opozorila je predvsem na pomen njegovega pionirskega dela, tako z bolniki kot tudi pri metodah zdravljenja. Posebej je opozorila tudi na pomen tečajev priprave hrane za sladkorne bolnike, ki jih je uvedel Merčun. Prisotne so pozdravili tudi predstavniki občine Tržič in Zveze društev diabetikov Slovenije. Udeležence slovesnosti je pozdravil tudi sin Ljudevita Merčuna Janez Merčun, ki je prisostvoval svečanosti skupaj s sestrama Majo Merčun in Nino Dekleva. V krajšem kulturnem programu pa je sodeloval Grajski trio iz Bistrice pri Tržiču s priložnostnim glasbenim programom.

Na družabnem srečanju po kulturnem programu so udeleženci lahko preverili stanje sladkorja v krvi. Za najbolj vnete pa je bila možnost tudi zavrteti se ob prijetni glasbi.

V septembru Društvo diabetikov Tržič pripravlja tudi vsakoletno kuharsko delavnico, kjer ob pomoči diabetologa udeleženci pripravijo kulinarne dobrote primerne za bolnike s sladkorno boleznijo.

Tako kot vsako leto, so se tudi letos pohoda in spominskega dne poleg članov društev sladkornih bolnikov udeležili tudi člani družine Merčun, tako iz Mengša, Ljubljane in Črnega Kala. Janez Merčun pa je na slovesnost prispel iz švicarske Ženeve.

Besedilo in foto: Štefan Markovič

»S prostovoljstvom bogatim sebe in druge«

V petek, 27. junija, je v ljubljanskih Križankah potekala zaključna prireditev natečaja Prostovoljec leta 2013, ki ga že dvajseto leto zapored organizira Mladinski svet Slovenije. Prireditve smo se tokrat prvič udeležili tudi prostovoljci AIA – Mladinskega centra Mengeš ter z velikimi pričakovanji čakali na razglasitev nagrajencev. Navdušeno smo sprejeli novico, da gre naziv Naj prostovoljka 2013 v starostni skupini nad 30 let v roke Mengšanki Blanki Tomšič.

Blanka Tomšič, predsednica Mladinskega centra, si je priznanje prislužila za vodenje, organizacijo aktivnosti ter promocijo mladinskega centra in mladinskih dejavnosti. Nagrajenska večji del svojega prostega časa vlaga v vzpostavljanje avtonomnega prostora za uresničevanje interesov mladih ter organiziranje varnih in strokovno podprtih pogojev za zadovoljevanje različnih razvojnih potreb mladostnikov. Vse to ji z izjemno srčnostjo, pravim čutom za mlade, z odprtostjo do idej in sprejemanjem različnosti tudi odlično uspeva.

Priznanja za sodelovanje v natečaju Naj prostovoljski projekt 2013 pa so bili deležni tudi prostovoljci, ki so v lanskem letu sodelovali v projektu prenove Mladinskega centra Mengeš.

Besedilo in foto: Maja Petek Tomšič

Nagrajena prostovoljka

Prostovoljci Mladinca na drugem Trdinovem dobrodelnem teku

V soboto, 7. junija 2014, je potekal drugi Trdinov dobrodelni tek. V znamenju dobrodelnosti smo bili tam tudi prostovoljci AIA - Mladinskega centra Mengeš. Nismo tekali, zato pa smo v prijetni senci pod krošnjami javorov poskrbeli za nekaj dejavnosti, ki so popestrile druženje na dogodku.

Katarina je spretno vihtela svoje čopiče za poslikavo obraza. Kmalu se je pri njeni klopci vila dolga vrsta otrok, ki so potrpežljivo čakali na poslikavo. Na otroških obrazih se niso izrisali le čudoviti vzorci, ampak tudi iskriivi nasmeški.

Brane in Matej sta na travo postavila posebne vrste gol in tako privabila nadobudne žogobrce, ki so se preizkusili v strelski natančnosti. Med seboj se je pomerilo kar nekaj mladih tekmovalcev in tekmovalk. Najboljši trije pa so prijeli simbolične nagrade.

Družili smo se tudi ob izdelovanju čisto pravih žonglerskih kroglic. Z Mojčino pomočjo so nastajale pisane žogice, narejene iz riža in balonov. In prav nič bi nas ne čudilo, če bo čez nekaj časa poraslo število žonglerskih navdušencev v Mengešu.

Najboljši mladi nogometni strelci

Z riža pa lahko tudi žogice naredimo

Sanja je s članicami Yes team poskrbela za pozitivno vzdušje z živahnimi glasbenimi ritmi in animirala otroke z zabavnimi plesnimi koreografijami. Se vidimo v Mladincu ali pa na kakšni prireditvi!

Besedilo in foto: Mojca Gašparič

»Ni neozdravljivih bolezni, so le nepopravljivi ljudje.«

V petek, 30. maja je v AIA – Mladinskem centru predaval znani slovenski predavatelj Milan Hervol, ki se že preko 20 let prehranjuje izključno presno in si večino hrane pridelava naravno na posesti, ki jo obdelujeta z ženo.

Predavanja se je udeležilo preko dvajset gostov, ki so izvedeli marsikaj o brezhibnem zdravju, naravni pridelavi in naravnih zakonih ter še marsičem. Hervol pravi: »Ni neozdravljivih bolezni, so le nepopravljivi ljudje.« Po prehodu na presno hrano je svetoval že mnogim, ki so se s temeljito spremembo načina življenja rešili tudi tako hudih bolezni, kot so rak, revma, slabokrvnost, borelioza in številnih kroničnih obolenj, ki odhajajo kot za šalo.

Ne menjaj frizure, menjaj sebe. Predavatelj pravi, da smo tako hudo zašli, da niti jesti več ne znamo. Alkohol, kava,

sladkor, intoksikacija vseh vrst, kajenje, mesni in škrobnati izdelki ter mleko nam povzročajo trajne posledice tako na fizičnem kot subtilnem nivoju. Morali bi veliko bolj skrbeti za ta telesa, vanje pa zmečemo vse po vrsti kot v kanto za smeti ter s takim nespametnim delovanjem pričakujemo popolno zdravje, blaženost in mir. Hrana je zelo pomembna, saj ključno vpliva na našo zavest. Zbolevamo in umiramo vse mlajši. Einstein pravi, da je definicija norosti pričakovanje drugačnih rezultatov od enakega početja.

Vsaka naravna hrana v sveži nepredelani obliki je veliko boljša kot toplotno obdelana t.i. mrtva hrana in je edina hrana, ki da človeku vse, kar telo potrebuje, saj se vitamini in minerali začno uničevati že pri 40 stopinjah Celzija. Hervol svetuje, naj prenehamo tekrovati in slepo verjeti v znanost in družbo, ki nas zavaja na več področjih. Hervol pravi: »Vrnimo se k naravi, delu na zemlji in poizvedovanju o višjih stvareh, o Bogu, ter o tem, kdo smo, čemu smo tu in v čem je smisel tega kratkega življenja.«

Besedilo in foto: Andrej Pešec

Degustacija presne hrane

Uspešno delovanje šolskega sklada

V iztekajočem se šolskem letu je potekala dejavnost šolskega sklada po utečenih kolesnicah, kar je razumljivo, če upoštevamo, da sklad deluje že od leta 2002. Upravni odbor se je sestel na šestih sejah in reševal predvsem dve vrsti vprašanj: organiziranje humanitarnih prireditev in akcij kot glavni način zbiranja denarja za sklad ter reševanje vlog za dodeljevanje pomoči.

Upravni odbor je skupaj s šolo uspešno organiziral kar nekaj prireditev in akcij, pri tem pa je treba povedati, da so prireditve »Iskrice v očeh« v celoti pripravili in izvedli delavci šole. Zbrana sredstva od prodaje izdelkov učencev (6.057 evrov) so bila v celoti namenjena v sklad. Lahko bi torej rekli, da tudi učenci in njihovi učitelji pomagajo šolskemu skladu ter sprejemajo in širijo miselnost o nujnosti medsebojne pomoči. Ne nazadnje bi podobno lahko rekli tudi za vse tiste, ki so zelo lepe in uporabne izdelke kupili, predvsem so to starši. Razveseljivo je, da se je tkim. »decembrski sejem«, ko je bil pred približno desetletjem prvič organiziran pri gasilsko-godbenem domu, tako lepo razvil in postal skoraj nepogrešljivi del šolskega programa.

Neke vrste zaščitni znak šolskega sklada je prireditev Sonce za vse, ki bo letos 14. novembra v Kulturnem domu izvedena že dvanajstič. Kot vedno doslej bodo tudi letos nastopili zanimivi izvajalci, med njimi tudi Mengeška godba. Lepo je, da se med ustvarjalci različnih zvrsti še vedno najde dovolj takih, ki so pripravljeni nastopiti zastonj. Tako lahko vse prispevke obiskovalcev namenimo v sklad; po zadnji prireditvi (november 2013) je bilo nakazilo 1.647 evrov.

Letos je bil 7. junija drugič izveden »Trdinov tek za šolski sklad«. Prireditev naj bi postala tradicionalna, privabila pa naj bi bolj športno usmerjene podpornike šolskega sklada. Njen namen je dvojen: širila in utrjevala naj bi idejo dobrotelnosti, zbrana sredstva od startnine in prostovoljnih prispevkov pa so namenjena za šolski sklad. Sicer zelo dobro organizirane prireditve – za pripravo in izvedbo si zaslužijo pohvalo tako člani upravnega odbora in vodstvo šole z nekaterimi zaposlenimi kot tudi nekatera društva – se je udeležilo precej manj tekmovalcev, kot smo pričakovali organizatorji. Kljub temu pa se je sklad 'obogatil' za 647 evrov zbranega denarja. Med najmlajšimi sta bila najboljša Kristjan Filipovič in Taja Mehle, med malo starejšimi Valentin Pavlinjek in Nadja Totter, med

Mladi tekmovalci na letošnjem Trdinovem teku

četrto- in petošolci Luka Burja in Eva Hasanagić, med še starejšimi Gal Pavlič in Špela Ručman, med srednješolci in odraslimi pa Blaž Lipar, Tomaž Franko in Lucija Mušič.

V obdobju preteklega šolskega leta je sklad zbral 9.892 evrov, za razne namene pa je upravni odbor razdelil 9.430 evrov: za šolo v naravi 5.856 evrov, prispevek za izvedbo ekskurzij 1.000 evrov, za razne druge šolske programe 836 evrov, za nabavo šolskih potrebščin 643 evrov, za solidarnostno pomoč družini 400 evrov, za druge namene 695 evrov. Razlika med zbranim in razdeljenim denarjem v tem času je 462 evrov, skupaj z neporabljenimi sredstvi iz prejšnjih let pa je denarja dovolj, da bo sklad še naprej lahko uspešno opravljal svojo temeljno nalogo, to je, da mora biti vsakemu otroku na naši šoli omogočena vključitev v vsak šolski program, čeprav je njegova družina v denarni stiski. Seveda pa se bo moral upravni odbor skupaj s šolo še naprej truditi pri zbiranju denarja. Za dosedanje pomoč in razumevanje pa se upravni odbor iskreno zahvaljuje vsem, ki mu kakorkoli pomagajo.

Pripravila: Branko Lipar in Simon Podboršek

Uspešen zaključek Yes teama po uspešni sezoni

Hip hoparke Mladinskega centra Mengeš smo 21. junija zaključile s treningi. Odpravile smo se v Terme 3000, kjer smo se popolnoma sprostile in zabavale. Enodnevni izlet smo preživele z vožnjo po toboganih, odbojko na mivki in sproščanjem v toplih bazenih. Za povrh nam je dan polepšal še sonček.

Yes team plesna skupina smo tako na zabaven način zaključile plesno sezono, ponovno pa se bomo zbrale od 4. do 11. avgusta na zabavno-plesnem taboru. Na že tradicionalni tabor po zelo ugodni ceni se lahko prijavi čisto vsak, ki si želi preživeti počitnice na zabaven in sproščen način, ki jih popestrimo s plesom, kopanjem in raznoraznimi igrami in dogodiščinami. Pridruži se tudi ti!

Besedilo in foto: Sanja Tomšič

Yes team v Termah 3000

Piknik medobčinskega društva sožitje

V soboto, 14. junija 2014, smo se v Turnšah zbrali člani, prijatelji, prostovoljci, rejniki in podporniki Medobčinskega društva Sožitje za pomoč osebam z motnjami v duševnem razvoju občin Domžale, Lukovica, Komenda, Mengeš, Moravče in Trzin, kjer nam je Turistično društvo Turnše odstopilo prijeten prostor za piknik.

Sproščeno druženje družin in prijateljev

Po preizkušanju dobrot z žara, za kar je poskrbel gospod Franci Veber, smo se posladkali z okusnim sladoledom iz Sladolednega butika gospoda Ruždija Čatipija iz Mengša. Po uvodnem nagovoru predsednice dr. Tatjane Novak nas je pozdravil podžupan Občine Mengeš, gospod Božo Ropotar, in nam namenil nekaj spodbudnih besed. Družabno srečanje smo popestrili z bogatim srečelovom in prešerno zaplesali ob zvokih harmonike in ansambla Trio Žana Urbanca. V kulturnem programu smo z zanimanjem spremljali nastop društvene Plesne skupine Face, ki so predstavili različne klasične in moderne plesne pod vodstvom mentorja Klemena Pirmana. Zaploskali smo glasbeni skupini Veseljaki, ki ustvarja pod mentorstvom gospoda Daniela Kanalca. Sobotno dopoldne se je še prehitro prevesilo v popoldne, saj nam je čas ob zanimivih pogovorih in druženju hitro minil.

Besedilo: Metka Mestek in dr. Tatjana Novak,
Medobčinsko društvo Sožitje

Mineva sto let od začetka prve svetovne vojne

Letos je stoletnica začetka prve svetovne vojne, zato smo se veterani osamosvojitvene vojne in častniki iz domžalskega območja odpravili v Posočje. Tam so še vedno neizbrisane sledi morije prve svetovne vojne. Nobena vojna ni pravična, vsaka je posledica nekih interesov in teženj nekega naroda, ki se čuti dovolj močnega, da bi prevladal nad drugim. Za začetek ni treba veliko, potreben je le širše sprejemljiv povod in tak je nedvomno bil atentat na avstro-ogrskega prestolonaslednika Franca Ferdinanda in njegovo ženo Sofijo v Sarajevu.

Centralne sile so bile Nemško in Avstro-Ogrsko cesarstvo in Kraljevina Italija s kasneje pridruženim Otomanskim cesarstvom in Bolgarijo. Sile antante, ki so se uprle zavojevalcem, pa je so sestavljalo zavezništvo med Francijo, Ruskim cesarstvom in Veliko Britanijo, katerim so se kasneje pridružile Japonska, ZDA in Kraljevina Italija, ki je prestopila iz centralnih sil.

Slovenci smo se bojevali v okviru Avstro-Ogrske vojske in plačali ogromen davek, saj je na nam najbližjem bojišču –

Soški fronti, padlo na tisoče slovenskih mož. Izgubili smo velik del svojega ozemlja na zahodnem delu, ki je pripadal Italiji. Od tod tudi izvira nastanek organizacije TIGR (Trst, Istra, Gorica, Reka), ki je podtalno bojevala proti fašistični Italiji. Tigrovci so bili nedvomno prvi, ki so se na našem današnjem ozemlju borili za priključitev Primorske k matični domovini, a žal jih navkljub velikim izkušnjam Komunistična partija Slovenija ni hotela vključiti v organiziran odpor slovenskega naroda proti nacistični Nemčiji in fašistični Italiji v drugi svetovni vojni.

Veterani in častniki smo si z zanimanjem ogledali pogorje Koloavrata nad Tolminom, ki je prepredeno z obnovljenimi zaklonišči, rovi in kavernami. Seveda smo obiskali tudi znameniti Kobariški muzej in se na koncu sprostiti v zavetju Tolminskih korit. V bližnjem gostišču smo se seznanili tudi s primorsko kulinariko, kjer ne gre brez frike in kobariških štrukljev.

V večernih urah, ko smo se vračali proti domu, smo premišljevali o velikih človeških žrtvah slovenskega naroda pod različnimi zastavami, vse do leta 1991, ko smo prvič bili pod svojo, slovensko zastavo.

Besedilo in foto: J. Gregorič

Pogled s Koloavrata

Druga noč mladih gasilcev v Topolah

V petek, 20. junija 2014, je v prostorih PGD Topole potekala že druga Noč mladih gasilcev, kjer smo letos gostili tudi nekaj otrok iz mladinskih vrst PGD Mengša in PGD Loka.

Delavnica se je pričela ob 17.30 v orodišču, kjer je podpoveljnik Tomaž Grilc začel s slikovitim predavanjem o notranjih požarih. Otroci so se naučili, kako izgledajo, kakšne nevarnosti pretijo na gasilce in seveda, kakšno opremo sodobni gasilci uporabljajo pri posredovanju na takih požarih. Spoznali so način reševanja ponesrečencev in ujetih v gorečih stavbah ter tehniko preiskovanja prostora. Sledil je praktični prikaz, kjer so mladi sami preizkusili nošenje dihalnih aparatov in natikanje ter delovanje reševalnih mask. Na koncu predavanja so si pogledali tudi eno od tekmovanj »Fire Combat«. Vaja je namenjena urjenju gasilcev za posredovanje pri notranjih požarih. Po predavanju so se razdelili v dve skupini, ena je začela z turnirjem v namiznem nogometu, medtem ko je druga pripravljala večerjo: hamburgerje. Po končani večerji so nadaljevali s turnirjem, nekateri pa so si med tem gledali film. Ob 23.30 je mentorica Nina Grilj pospremila otroke v malo sejno sobo v drugem nadstropju, kjer so morali počakati na prav posebno presenečenje. Medtem ko so se otroci igrali, so gasilci popolnoma zadimili prostore gasilnega doma in sprožili tihi alarm. Šlo je namreč za nenapovedano gasilsko vajo, kjer so sodelovali otroci, našim gasilcem so na

Pomembno je pravilno natikanje reševalne maske

pomoč prišli tudi gasilci iz sosednjega društva PGD Loka. Gasilci PGD Topol so se tako osredotočili na gašenje kuhinjskega požara in reševanja otrok z reševalnimi maskami preko stopnišča. Ker pa je ta zaradi visokih temperatur kmalu postal neprehojen, so gasilci PGD Loka rešili ostale otroke in mentorja preko okna v sejni sobi. Reševali so po tehniki vrvne žičnice z reševalnim sedežem. Ko je bil požar pogašen in otroci uspešno evakuirani in na zbirnem mestu, je vodja intervencije poveljnik PGD Topole Domen Mejač sklical zbor. Tam je poveljnik zveze Mengeš Andrej Bizjak pozdravil vse sodelujoče in podal analizo vaje. Po končani analizi so se otroci v spremstvu mentorice odpravili spat, operativni gasilci pa so bili povabljeni na majhen prigrizek in pijačo. Delavnica je bila v celoti uspešno izpeljana, za kar se vsem sodelujočim v imenu društva zahvaljujem. Posebna zahvala gre poveljniku GZ Mengeš Andreju Bizjaku, članom društva PGD Loka in PGD Topole. Se vidimo naslednje leto v še večjem številu in z novo operativno nalogo.

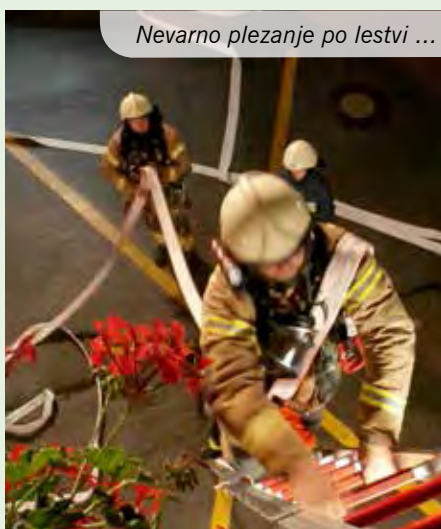
Besedilo in foto: Tadej Kolenc, predsednik mladinske komisije

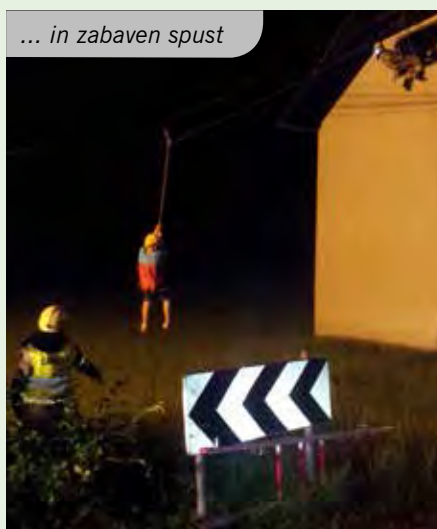
Otroci so poslušali predavanje o notranjih požarih

Z dihalnim aparatom na hrbtu

Nevarno plezanje po lestvi ...

... in zabaven spust

Na koncu zbor na zbirnem mestu

Na podlagi 39. člena Zakona o volitvah v državni zbor (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo, 54/07-odločba US in 49/08-sklep US), izdaja Okrajna volilna komisija 11. volilnega okraja 4. volilne enote

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ

za izvedbo predčasnih volitev v Državni zbor Republike Slovenije, v 11. volilnem okraju 4. volilne enote, ki bodo v nedeljo 13. julija 2014.

VOLIŠČE 4.11.19 – GASILSKI DOM TOPOLE

Topole 21
Topole

Gregčeva ulica, Jelovškova ulica vsa, razen št.: 2, 2a, 11, 13 in 15, Koblarjeva ulica, Linhartova cesta št.: 1, 1a, 2, 2a, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 20 in 22, Liparjeva cesta št.: 8, 10, 12, 14, 16, 16a, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 22a, 22b, 22e, 22f, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 32a, 33, 34, 35, 36, 38, 40 in 60, Muljava, Pristava, Rašiška cesta, Ropretova cesta, Slovenska cesta št.: 54, 56, 56c, 56d, 58, 60, 60b, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76 in 78 in Trubarjeva ulica št.: 1, 3, 5, 7, 9 in 11.

VOLIŠČE 4.11.20 – OSNOVNA ŠOLA MENGEŠ I

Šolska ulica 11, Mengeš

Mengeš: Aljaževa ulica, Čopova ulica, Dragarjeva ulica, Drnovo, Erjavčeva ulica, Finžgarjeva ulica, Glavarjeva ulica, Glavni trg 8 in 9, Gorenjska cesta, Gostičeva ulica, Jalnova ulica, Jama, Japljeva ulica, Jurčičeva ulica, Kamniška cesta, Kolodvorska cesta vsa, razen št.: 2a, 2b in 2c, Kopitarjeva ulica, Krekova ulica, Lavričeva ulica, Levstikova ulica, Medvedova ulica, Novakova ulica, Prelovškova ulica, Prešernova cesta, Sadnikarjeva ulica, Staretova ulica, Steletova ulica, Svetčeva ulica, Valvazorjeva ulica, Veselovo nabrežje, Zavrti št.: 45 in 47 in Zupanova ulica.

Volišče je dostopno invalidom.

VOLIŠČE 4.11.25 – VRTEC SONČEK

Zoranina 5, Mengeš

Mengeš: Cankarjeva ulica št.: 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17 in 19, Grobeljska cesta št. 100, Hribarjeva ulica, Liparjeva cesta št.: 37, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 51, 53, 55, 57, 65, 66 in 70, Maistrova ulica, Murnova ulica, Slomškova ulica, Slovenska cesta št.: 69, 71, 73, 75, 77, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 90, 92, 94, 96, Ulica dr. Zajca in Zadružniška ulica.

Volišče je dostopno invalidom.

VOLIŠČE 4.11.21 – OSNOVNA ŠOLA MENGEŠ II

Šolska ulica 11, Mengeš

Mengeš: Balantičeva ulica, Detelova ulica, Glavni trg ves, razen št.: 8, 9, 13, 15 in 17, Janševa ulica, Jarška cesta, Kersnikova ulica, Linhartova cesta št. 33, Mehletova ulica, Ogrinovo, Slamnikarska ulica št.: 1, 1a, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 13a, 15, 17, 19 in 21, Slovenska cesta od št. 1 do 57, Šolska ulica, Šubljeva ulica, Trdinov trg št. 18 in Zavrti od št. 1 do 32 in št. 34.

Volišče je dostopno invalidom.

VOLIŠČE 4.11.26 – GASILSKI DOM LOKA PRI MENGŠU

Gasilska cesta 46, Loka pri Mengšu

Loka pri Mengšu: Gasilska cesta, Grajska cesta, Na gmajni, Pot na Dobeno, Testenova ulica, Trzinska cesta, Za Pšato.

VOLIŠČE 4.11.27 – KMEČKI TURIZEM BLAŽ

Dobeno 9, Dobeno
Dobeno.

VOLIŠČE 4.11.22 – DOM POČITKA MENGEŠ

Glavni trg 13, Mengeš

Mengeš: Glavni trg št.: 13, 15 in 17, Kolodvorska cesta št.: 2a, 2b in 2c, Levčeva ulica, Slamnikarska ulica št.: 2, 2a, 4, 6, 8, 10, 12, 14 in Zavrti št.: 33, 35, 36, 37, 39, 41 in 43.

Volišče je dostopno invalidom.

VOLIŠČE 4. 11.901 – DOMŽALSKI DOM

Ljubljanska cesta 58, Domžale

Predčasno glasovanje.

Volišče je dostopno invalidom.

VOLIŠČE 4.11.23 – GLASBENA ŠOLA

MENGEŠ I

Trdinov trg 8, Mengeš

Mengeš: Dalmatinova ulica, Glasbilarška ulica, Grobeljska cesta vsa razen št. 100, Jelovškova ulica št.: 2, 2a, 11, 13 in 15, Linhartova cesta št. 24, Liparjeva cesta št.: 2, 3, 4, 4a, 5, 6, 7, 7a, 9, 11, 13 in 15, Slovenska cesta št.: 38a, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 59, 61, 63, 65 in 67, Stara pot, Šubičeva ulica, Trdinov trg ves, razen št. 18, Trubarjeva ulica št.: 4, 6 in 8, Vodnikova ulica in Zoranina ulica.

VOLIŠČE 4. 11.970 – DOMŽALSKI DOM

Ljubljanska cesta 58, Domžale

Volišče za volivce, ki nimajo stalnega prebivališča na območju okraja.

Volišče je dostopno invalidom.

VOLIŠČE 4.11.24 – GLASBENA ŠOLA

MENGEŠ II

Trdinov trg 8, Mengeš

Mengeš: Baragova ulica, Cankarjeva ulica št.: 2, 4, 6, 8, 8a, 10, 12, 14, 16, 16a, 16b, 18, 21 in 23, Glavičeva ulica,

REPUBLIKA SLOVENIJA

OKRAJNA VOLILNA KOMISIJA

11. VOLILNEGA OKRAJA

4. VOLILNE ENOTE

Številka: 041 – 7/2014

Datum: 11. 6. 2014

PRESEDNICA OKRAJNE VOLILNE KOMISIJE

Anita Janjoš, univ. dipl. prav.

POŠTENO

**SAŠA
KOS**

14

**ENOTNI
ZMAGUJEMO**

**Za gospodarsko rast, pravičnost
in nova delovna mesta**

Kandidat za poslanca na območju občin Domžale, Trzin, Mengeš
(4. volilna enota, 11. volilni okraj)

BORUT KURMANŠEK

univ. dipl. ing. elektrotehnike

Zavzemal se bom za:

- **spodbujanje zaposlovanja mladih, ter kvalitetno in pravično socialno politiko** s poudarkom na starejših in invalidnih osebah,
- **dokončanje obvoznice** Vodice-Mengeš-Želodnik in **izgradnja obvoznice** Trzin-Mengeš,
- **vzpostavitev LPP linije** Ljubljana-Trzin-Domžale-Mengeš,
- **izgradnja telovadnice** k Srednji šoli Domžale in šolskega centra v Mengšu (vrtec, Osnovna šola + igrišča),
- **uvedba dodatnih voznih redov:**
 - železniški promet po 20.00 uri na relaciji Ljubljana-Trzin-Domžale
 - avtobusni promet po 23.00 uri na relaciji Ljubljana-Trzin-Domžale-Mengeš,
- **izgradnja zavetišča za male živali** za območje Domžal, Trzina in Mengša.

e-pošta: borut.kurmansek@sds.si

<https://www.facebook.com/borut.kurmansek>

Stanislav Golob

**Vaš kandidat SLS-Slovenska ljudska stranka
v Mengšu, Domžalah in Trzinu – obkrožite št. 8!**

Če so načelnost, vztrajnost, poštenost, razumskost, delavnost in spoštovanje tudi vaše vrednote, potem je Stanislav Golob nedvomno prava izbira.

»Imam ogromno izkušenj, ne bojim se lotiti česarkoli, a življenje me je naučilo bistveno lekcijo – kmečka pamet preživi brez izobrazbe, učenost in izobrazba brez zdrave kmečke pameti pa ne vodita nikamor!«

Od mnogih točk programa SLS-Slovenska ljudska stranka, želim izpostaviti meni osebno najbolj pomembne:

- 1. POSTALI BOMO STRATEŠKI PARTNER SLOVENSKEMU GOSPODARSTVU** (ne bomo uvedli novih ali višjih davkov, prispevkov in taks; z novo dohodninsko lestvico bomo znižali davčno obremenitev dela za 200 milijonov evrov)
- 2. DELOVNA MESTA SO NAJBOLJŠI SOCIALNI UKREP** (omogočili bomo fleksibilno zaposlovanje, preoblikovali bomo zavod za zaposlovanje v agencijo za delo, delavcem bomo omogočili boljše plačilo, ustvarili bomo pogoje za zaposlitev mladih)
- 3. SLOVENSKA HRANA, VODA, LES – SLOVENSKI NACIONALNI INTERES** (povečali bomo prehransko samooskrbo, voda bo ostala javna dobrina, sprejetje ukrepov za izgradnjo 10 lesno-predelovalnih centrov v štirih letih)
- 4. ENAKOMERNO RAZVITA SLOVENIJA** (decentralizirali bomo sedeže državnih ustanov, prizadevanja za čim večjo energetsko samooskrbo Slovenije s podporo rabe biomase, vodnega in vetrnega potenciala ter solarnih energetskih tehnologij, temelj razvoja in gospodarske rasti bodo mala in srednja podjetja)
- 5. UPORABNIKOM PRIJAZNA IN UČINKOVITA DRŽAVA** (ustavili bomo zadolževanje države, udeležili bomo bistvo javnega uslužbenca, tj. služiti javnosti in ne obratno, skrajšali bomo postopke pridobitve gradbenih in drugih dovoljenj)
- 6. OKREPLJEN BOJ PROTI KORUPCIJI, UČINKOVIT PREGON KRIMINALA** (ničelna toleranca do korupcije, kadrovska in finančna okrepitev NPU, vzpostavitev finančne policije)

Več o našem programu si lahko preberete na www.sls.si.

Vredni **ZA** upanja

Profesionalna kariera

Stanislav Golob je rojen leta 1947. Odraščal je v MENGŠU. Svojo poslovno pot je začel v domžalskem podjetju Toko d.o.o. kot vodja prodaje za domačem tržišču. Nato se je kot vodja komercialne zaposlil v podjetju Galant d.o.o., od tam pa napredoval v direktorja mednarodnega podjetja za direktno prodajo v Zagrebu. Pri 51 letih je ostal brez zaposlitve, a ni vrgel puške v koruzo, postavil si je nove izzive. »Če iščeš delo, ga boš tudi našel,« so njegove besede. Tako je naredil vse licence in izpite, ki jih zahteva poklic, ter se začel ukvarjati s finančno-zavarovalniškimi posli. Bil je predsednik interesnih dejavnosti otroškega varstva v občini Domžale in v njegovem mandatu je bilo zgrajenih več vrtcev. Od leta 2008 do leta 2012 je bil tudi član nadzornega sveta Občine Mengeš,

katerega funkcija je nadzor občinskega delovanja in finančnega poslovanja.

Popoldanska kariera

Najbolj pomembna je služba taksista, ki svoje vnuke vozi na številne, predvsem športne, aktivnosti Maxa na golf, Nejca na hokej in Lenarta na smučarske skoke. Z ženo redno obiskujeta jutranjo telovadbo Društva Šola zdravlja (prepoznavni so po svoji oranžni barvi), prav tako so obvezni nedeljski pohodi s prijatelji na mengeško Gobavico, seveda pa najde čas tudi za smučanje in ostale aktivnosti ter drobne življenjske radosti. Je član Turistično-rekreativnega društva Češenik-Turnše, ki organizira številne pohode po Sloveniji.

Peregrin
STEGNAR

16

Nizki davki

Enostavni postopki

Odprto gospodarstvo

N.Si

ODGOVOR ZA PRIHODNOST.

Martina Vuk

Dejanja

- za gospodarsko rast in nova delovna mest
- za delujočo državo v službi ljudi
- za odgovorno solidarnost, za pomoč ljudem
- za vlaganje v znanje in sposobnosti ljudi
- za zeleno ekonomijo, za nove priložnosti
- za Slovenijo na zemljevidu sveta

13

SD

Solidarnost

Martina Vuk

Dejanja

Sem **Martina Vuk**, univerzitetna diplomirana pravnica, mati dveh predšolskih otrok in zagovornica enakih možnosti. *Sem socialdemokratka.*

Svoje bogate izkušnje s področja socialnih zadev, zdravstva in zaposlovanja trenutno uporabljam kot **državna sekretarka na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.**

Naša dežela danes, bolj kot kadarkoli prej, potrebuje **konkretna dejanja.** Ustvariti moramo pogoje, ki bodo pomagali **ustvariti nova delovna mesta in ohraniti obstoječa.**

Država mora za trajno povečanje zaposlenosti pomagati **zagnati proizvodno gospodarstvo.** Gospodarstvo, ki bo **razbremenilo delodajalce in povečalo dodano vrednost.** Gospodarstvo, ki bo imelo pogoje **za ustvarjanje delovnih mest z višjo dodano vrednostjo.**

Z rastjo države, pa je potrebno poskrbeti za rast vseh.

Zagotovitev **vsem enako dostopnih javnih storitev in medgeneracijsko sodelovanje** sta temelj zdrave in pravične družbe. **Zdravstvo mora ostati javno dobro, a pregledno in učinkovito. Javni sektor mora služiti svojim prebivalcem.**

Naj našo deželo odlikujejo **pogum, učinkovitost in pravičnost.**

Potrebujemo **dejanja.**

Več si preberite na www.zidan.si ali pa obiščite <https://www.facebook.com/martina.vuk>.
Vabim Vas, da v nedeljo, **13. julija obkrožite številko 13!**

23. družinski ping pong

Ob zaključku izredno uspešne sezone smo 14. junija že 23. organizirali tradicionalni družinski PING PONG turnir. Ekipo sestavljata otrok in eden od staršev. Tokrat je sodelovalo kar 27 ekip, ki so si nadele tudi zelo zanimiva imena (Burek, Lačni Zmage, Kva dugaja, Lepotica in zver, Smej koti itd.).

Z žrebom določimo skupine za predtekmovanje. Prvo- in drugouvrščena ekipa se uvrsti v finalni del tekmovanja, tretje- in četrtouvrščeni pa v tolažilno skupino. Najprej se srečata igralca, nato starša in če je rezultat neodločen, o zmagovalcu dvoboja odloča igra dvojic. Po zaključenem tekmovanju so najboljše štiri ekipe prejele pokale, vsi udeleženci pa praktične nagrade.

Nato smo ekipo kadetinj, ki so osvojile naslov državnih ekipnih prvakinj (Ana Tofant, Katarina Stražar, Nika, Tara in Vita Kobetič) najprej podelili občinska priznanja, ki jih je po poblastilu župana podelil častni občan Jože Mlakar.

Sledila je še razglasitev najuspešnejših, ki so tekmovali za društvene lestvice, vsi so prejeli priznanja, najboljši pa medalje. Najuspešnejši Aljaž Frelih je prejel prehodni pokal!

Prijetno presenečenje je za vse pripravila mama Petra Agapito, ki je spekla kar tri torte, ena je bila namenjena trenerjem in igralcem, druga vodstvu in tretja staršem, saj vsi skupaj prispevajo k uspešnemu delu namiznoteniške sekcije. Seveda so nam okusne tortice posladkale zaključek zelo uspešne sezone. Druženje se je nadaljevalo ob dobrotah z žara, za dobro voljo pa sta skrbela Jan in oče Matej Šobar z igranjem na »frajtonarico«!

Besedilo: MJAJ
Foto: Žiga Zupan

Del udeležencev s trenerjem D. Orešnikom

Rezultati:

1. mesto:

- Lepotica in zver (Katarina in oče Tomaž Stražar)

2. mesto:

- T & T (Tilen in oče Femi Šalja)

3.–4. mesto:

- A je to (Nejc in oče Janez Erjavec)
- Topko (Peter in oče Pero Topič)

5.–8. mesto:

- Burek (Nika in oče Leon Kobetič)
- Rutar (Bor in oče Janez Rutar)
- Tofant (Ana in oče Samo Tofant)
- Jokič 1 (Dejan in oče Dragan Jokič)

Od 9. do 16. mesta se uvrstile ekipe:

Lačni Zmage, Agapito, Mm, Namišljena zmagovalca,
Od setve do žetve, Goltnik, Hribar in Jogič 2.

Mengšanke uspešne tudi na prvem top turnirju za mlajše kadetinj

V Preserjah pod Krimom je bil v nedeljo 1. junija prvi top turnir Republike Slovenije za mlajše kadetinj in kadete. Na tekmovanje se uvrsti štirindvajset najbolje uvrščenih tekmovalk in tekmovalcev na lestvici NTZS.

Na turnirju so v prvi jakostni skupini nastopile Katarina Stražar, Tara in Nika Kobetič in Vita Kobetič v tretji skupini, Tilen Šalja pa je pri mlajših kadetih nastopil v drugi jakostni skupini.

Tekmovanje je dokaj naporno, saj vsak igralec odigra kar sedem dvobojev. Tokrat je ponovno blestela Katarina Stražar, ki je premagala vse svoje tekmičice, zelo uspešno pa je igrala tudi Tara Kobetič, ki je izgubila le tri dvoboje. V tretji skupini

je odlično odigrala Vita Kobetič, ki je prav tako premagala vse nasprotnice.

Besedilo: MLAJ
Foto: David Orešnik

Katarina z osvojenim pokalom za 1. mesto

Rezultati:

1. skupina:

- Katarina Stražar: 1. mesto
- Tara Kobetič: 4. mesto
- Nika Kobetič: 7. mesto

2. skupina:

- Tilen Šalja: 6. mesto

3. skupina:

- Vita Kobetič: 1. mesto

BK Mengeš-Rakoll prvak prve slovenske lige – vzhod

1. skupina: Stojijo: Mikola Ludvik (predsednik), Zdravič Drago, Gorenc Vladimir, Kobot Aleš, Jauh Rudi (Rakoll) in čepijo: Istenič Igor, Prijatelj Dušan, Beber Drago, Smajli Azem

Baliranje kot športna panoga je prišla pred več desetletji iz Francije preko Italije tudi v Slovenijo. V Sloveniji se je pričelo organizirano športno baliranje v letih 1949/1950. Danes je v Sloveniji že preko 11.500 balinarjev, od tega več kot štiri tisoč registriranih igralcev in igralk. Na državni ravni poteka ligaško tekmovanje v treh ligah, in sicer super liga, prva liga (vzhod, zahod) in tri druge lige. V vseh ligah skupaj nastopa petinštirideset ekip, tudi sedem ženskih ekip. Na vseh ravneh: članski, mladinski, ženski in konkurenci dečkov so organizirana državna in pokalna prvenstva v vseh disciplinah. Najuspešnejše države v večini disciplin na evropskih in svetovnih prvenstvih so Francija, Italija, Hrvaška in Slovenija.

Balinarska sekcija pri TVD Partizan Mengeš je bila ustanovljena pred devetindvajsetimi leti, od leta 2010 pa deluje kot samostojni klub. Njegovi člani se udeležujejo tekmovanj, ki jih organizira BZ Slovenije v ligaškem in pokalnem tekmovanju ter turnirjev, ki jih organizirajo posamezni klubi. V lepo urejenih prostorih kluba lahko vidimo preko sto pokalov. Med njimi je tudi najzlahtnejši za osvojevo prvo mesto v 1. slovenski ligi – vzhod. Zato so, kot je povedal predsednik kluba Ludvik Mikola, ob srečanju po koncu prvenstva zaslužni vsi člani ekipe, katere kapetan je Azem Smajli, klubske barve pa so uspešno zastopali še Drago Zdravič, Vladimir Gorenc, Igor Šink, Igor Istenič, Aleš Kobot, Igor Pleško, Dušan Prijatelj, Drago Beber, Igor Brolih, Igor Bider in Bogdan Ježovnik. Prav tako pa so za uspeh zaslužni vsi sponzorji in člani, ki skrbijo za klubske prostore in okolico.

Upravni odbor kluba je sklenil, da bo ekipa tudi v sezoni 2014/15, ki se bo začela konec avgusta, nastopala v isti ligi, saj so tekmovanja v super ligi v zimskem času v dvorani.

V naši ekipi nastopa tudi ustanovni član balinarjev Drago Zdravič. Tekmuje že od samega začetka na turnirjih, odkar pa smo se prijavili v ligaško tekmovanje, je njen nepogrešljivi član. Drago je bil več kot dvajset let nogometni vratar. Ko pa se je prenehal ukvarjati z nogometom, ga je pot zanesla na balinišče, kjer je

uspešen še danes. Veliko pokalov in priznanj v klubskih vitrinah smo osvojili, ko je bil on v ekipi. Kot sam pravi, se je v baliranje zaljubil in družba, s katero se druži in tekmuje, mu daje motiv, da bo v tem športu aktiven, dokler mu bo dovolilo zdravje.

Statistično in po rezultatih je najuspešnejši član prve lige – vzhod naš član Igor Istenič. S športom se je začel ukvarjati že v osnovni šoli in je deset let aktivno igral odbojko ter postal tudi trener. Ker se odbojko večinoma igra v dvorani, si je našel razvedrilo na prostem v balinanju, ki pa je kmalu postal, lahko bi rekli, tudi njegov najuspešnejši šport. Z ekipami, katerih član je bil, so osvojili 1. mesto (super liga DP), 2. mesto (evropska liga LP) in posamezno 1. mesto v natančnem izbijanju (državno prvenstvo). V naše vrste pa je prišel, ker se je z družino preselil v Domžale.

Ker bi se klub lahko uvrstil v super ligo, sem sogovornika vprašal, kaj mislita o tem, da ekipa še vedno nastopa v 1. ligi – vzhod. Oba sta bila enotna, da je super liga prezahtevna, saj se liga igra v dvorani, te pa nimamo in bi tako rekoč bili vedno gostje, pa tudi trenirati bi morali v dvorani, zato se strinjata z odločitvijo UO kluba.

Poleg ligaških tekmovanj so naši člani uspešno nastopali tudi na državnem prvenstvu dvojic, kjer sta se Smajli in Gorenc uvrstila v polfinale, v pokalu Ljubljanske regije pa sta osvojila 3. mesto. Prav tako 3. mesto so Istenič, Pleško, Smajli in Gorenc osvojili v igri četvork v istem tekmovanju.

Zaključeno je tudi tekmovanje v rekreativnih ligah, kjer sta nastopili moška (6. mesto – liga A) in ženska ekipa (4. mesto – liga C), v katerih je nastopilo štirindvajset ekip.

Dejavni so bili tudi metalci podkev, ki nastopajo v svoji ligi (5. mesto) s trinajstimi ekipami. V novi sezoni pa bosta dve ligi, saj bo tekmovalo kar šestnajst moštev.

V klubu smo ponosni na dosežene rezultate naši članov in si želimo takšnih uspehov tudi v novi tekmovalni sezoni.

Besedilo in foto: Janez Burnik

Turnir v namiznem hokeju ob občinskem prazniku

Člani NHK Mengeš smo se 6. junija pomerili na zdaj že tradicionalnem petem turnirju v namiznem hokeju ob občinskem prazniku.

Navkljub nekaterim presenečenjem v predtekmovanju sta se v finale uvrstila prva nosilca turnirja, Bernard in Matej Škrlep, zmagal pa je prvi z 2:0 v zmagah. Tretje mesto je osvojil Bojan Bartulovič.

Besedilo in foto: Bernard Škrlep, NHK Mengeš

Trije najboljši

Na Mastersu v namiznem tenisu mengeški finale

7. junija 2014 je bil na Otočcu Masters turnir Republike Slovenije. Na turnirju sodeluje šestnajst najboljših tekmovalcev in tekmovalk, uvrščenih na lestvicah NTZS v kategoriji mlajših kadetov in kadetinj, kadetov in kadetinj, mladincev in mladink, članov in članic, letos pa so prvič nastopili tudi rekreativci, ki so bili razdeljeni v dve starostni skupini: moški do 50 let in moški nad 50 let ter ženske, ki so nastopile v enotni skupini. Med tekmovalci so bile tri tekmovalke in pet tekmovalcev NTS Mengeš, tekmovali so v trinajstih tekmovalnih skupinah. Tekmovalci lahko sodelujejo v največ dveh starostnih skupinah.

Tekmovanje je od začetka do konca potekalo na izpadanja. Med mlajšimi kadeti je Tilen Šalja osvojil 5. do 8. mesto. V dvoboju za uvrstitev med štiri najboljše je izgubil s kasnejšim zmagovalcem Rokom Trtnikom.

Zelo uspešne so bile tekmovalke v kategoriji mlajših kadetinj, saj sta se v finalu pomerili Tara Kobetič in Katarina Stražar. Katarina je osvojila prvo mesto brez izgubljenega dvoboja,

Tara Kobetič pa je bila druga. Katarina Stražar v vsej sezoni ni izgubila nobenega dvoboja! Uspeh je dopolnila Nika Kobetič, ki se je uvrstila na 5. do 8. mesto.

Med kadeti je Nejc Erjavec izgubil za uvrstitev med štiri najboljše z 1:3 s kasnejšim zmagovalcem Petrom Hribarjem iz Novega mesta, Aljaž Frelih pa je dobil bronasto odličje za osvojeno 3. do 4. mesto.

Ana Tofant je med kadetinjami osvojila naslov najboljše in s tem potrdila naslov državne prvakinja.

Med rekreativci je Mengšan Bojan Maselj osvojil 3. mesto. Ana Tofant in Aljaž Frelih sta se uvrstila v državno reprezentanco in bosta nastopila na evropskem prvenstvu.

Za vse te izredne uspehe čestitamo tekmovalcem in tekmovalkam ter neumornemu, predanemu trenerju Davidu Orešniku in njegovima pomočnikoma Tomažu Prezljju in Žigi Zupanu!

Besedilo: Mlaj
Foto Žiga Zupan

Rezultati:

Mlajši kadeti:

- Tilen Šalja: 5.– 8. mesto

- Nika Kobetič: 5. – 8. mesto

Kadeti:

Mlajše kadetinj:

- Ana Stražar: 1. mesto
- Tara Kobetič: 2. mesto

- Aljaž Frelih: 3.–4. mesto
- Nejc Erjavec: 5. – 8. mesto
- Tim Pavli: 5. – 8. mesto

Turnir v ročnem nogometu

V nedeljo, 11. maja, se je v AIA – Mladinskem centru odvijal turnir v ročnem nogometu. Turnir smo organizirali v sodelovanju z Društvom namiznega nogometa Blisk. Letos na tekmovalju ni bilo starostne omejitve, kar je še dodatno popestrilo tekmovalje. Na tekmi se je pomerilo dvanajst tekmovalcev.

Tekmovalci in prostovoljci turnirja v ročnem nogometu

Po zanimivih tekmah sta na koncu tretje mesto osvojila Eldin Prošić in Ajdin Ganić, druga sta bila Dejan Markovič in Marko Testen, prvo mesto pa sta z največ zmagami osvojila naša prostovoljca Maša Žekš in Miha Kölner. Najboljši trije pari so prejeli priznanja Mladinskega centra Mengeš in lepe nagrade, zmagovalni par pa se je uvrstil tudi na državno prvenstvo v namiznem nogometu.

Za informacije o prihodnjih športnih dogodkih obiščite spletno stran www.srce-me-povezuje.si/drustvo-aia/ ali se osebno oglasite v Mladincu.

Besedilo in foto: Brane Tomšič

Kateheza Dobrega pastirja v Mengšu

Kateheza dobrega pastirja je program verskega poglobljanja za otroke. Temelji na pedagogiki montessori.

Delo poteka v pripravljenem okolju, imenovanem atrij. Kateheti skupaj z otroki poslušajo, poglobljajo in praznujejo bistvene skrivnosti krščanske vere, ki se razodevajo v Svetem pismu in liturgiji. Dan odprtih vrat atrija bo v nedeljo, 31. avgusta 2014, od 11. do 12. ure (vhod je na zahodni strani Župnijskega doma). Povabljeni!

Besedilo: Mojca Rot
Foto: Eva Žnidar

Ena čreda, en pastir

Svetopisemska geografija

Deset let baletne šole Balerina

Deseto leto delovanja so baletniki in balerine baletne šole Balerina zaključili skupaj z svojimi trenerji nadvse uspešno. Do sedaj so si namreč priplesali dve bronasti, dve srebrni in štiri zlate medalje na državnih tekmovanjih, devet bronastih in štiri srebrna priznanja pa na svetovnem plesnem festivalu v Lignanu v Italiji. Ob tem pa ne moremo mimo številnih nastopov v dobrodelne namene ter nastopa na plesnem festivalu v Piranu.

Poleg klasičnega baleta v šoli poučujejo tudi modern tehniko, ki je nadgradnja klasičnega baleta. V soboto, 14. junija, smo si v kulturnem domu v Mengšu lahko ogledali tako vse tehnike kakor vse starostne skupine. Začeli so najmlajši z Baletno kačo, prikupno in razposajeno, in zato poželi z svojo prisrčnostjo bučen aplavz. Nadaljevali smo z balerinami, ki so odplesale Demi plie, in torkovo najmlajšo skupino, ki nam je odplesala Pink-ponk Šonžmon, ter se nato podali k španskim ritmom, saj so počitnice pred vrati. S pomočjo Sladkorne vile smo se odpravili na Titanik in se z malce hitrejšimi ritmi in zahtevnejšo koreografijo seznanili pri Big worldu, ki so ga odplesale baletke na svetovnem prvenstvu. Lara Šinkovec, izvrstna plesalka modern tehnike, nam je odplesala Steps in paradise. Nato smo se s pomočjo belih labodov spoznali z Land of swans. Petra Banko se nam je predstavila s koreografijo Winked game, Lara Šinkovec in Klara Keržič pa z Punkrocker. Flow free sta odplesali Zara Veronica Korant in Nastja Aleš, nastope posameznikov pa je dopolnila modern otroška formacija z Playgrund. Mala skupina modern plesalk se nam je predstavila s točko In between, balerine v modrem pa s Cosmic lowe. Na koncu so nastopile še članice mladinske skupine in nam odplesale točko The chain. Prijetno plesno popoldne so tokrat zaključili z podelitvijo priznanj in zahvalo vsem, ki so pripomogli, da so mladi plesalci lahko postali to, kar so. Tiste najmlajše pa ob pridnem treningu ob izvrstnih trenerjih vse to zagotovo še čaka, le vztrajati je treba. Iskrene čestitke vsem baletkam in enemu baletniku za pogum nastopiti pred tako zahtevno publiko, kot so očki in mamice, dedki in babice, pa še kakšna teta in stric sta se našla v dvorani.

Besedilo in foto: DJD

Mengeška godba pred počitnicami dobila novo vodstvo

Junij je bil še zadnji mesec vaj Mengeške godbe, ki odhaja na služeni oddih. Dogajanje je bilo resnično pestro. Najpomembnejše je to, da smo dobili novega predsednika godbe. Poleg tega smo v juniju posneli nekaj skladb, posadili lipo, podrli podarjen mlaj ter odigrali nastope v Mengšu, Jablah, Domžalah in nazadnje v Gorjah.

Le vikend za našo Mengeško je tudi sosednja Godba Domžale praznovala svoj 130. jubilej. V soboto, 7. junija, smo se v Domžalah udeležili slavnostne povorke ter jim zaigrali krajšo glasbeno čestitko. Že naslednji konec tedna, v soboto, 14. junija, smo tradicionalno igrali v Jablah, kjer je potekalo že 17. Srečanje ljubiteljev stare kmetijske mehanizacije. Enega zadnjih večjih projektov v sezoni pa je godba izpeljala v ponedeljek, 16. junija, ko smo v dvorani kulturnega doma posneli nekaj skladb. Dve naj bi uvrstili tudi na prihajajoči CD, ki bo plod dela številnih Mengeških društev ob 860-letnici prve pisne omembe Mengša. Četrtek, 19. junija, je bil za godbo pomemben dan. Namesto redne vaje smo imeli izredni občni zbor. Svoj nekaj več kot štiri letni mandat je namreč zaključil Dejan Kovač. Nasledil ga je klarinetist Gašper Skok, ki bo s strani upravnega odbora godbe

Izvolitev novega predsednika godbe na izrednem občnem zboru

potrjen v kratkem. Večer smo slovesno zaključili s posaditvijo lipe pred Kulturnim domom Mengeš, ki smo jo dobili v dar ob našem jubileju od Pihalnega orkestra Vevče. Prisotni so izrazili željo, da bi tudi druga društva ob svojih obletnicah tam zasadila lipe, da naša ne bi bila osamljena.

Godba je ob 130-letnici od loških gasilcev dobila v dar prvomajski mlaj, kot je v uvodniku prejšnje številke Mengšana zapisal častni član naše godbe, Franc Blejc. Uspešno, ob melodijah godbe, smo ga podrli v soboto, 28. junija. Za simbolično ceno ga je odkupil Peter Kosec, po domače Bognar, ki tako nadaljuje tradicijo, saj so mlaje odkupovali že njegovi predniki. Istega dne smo se nato popoldne odpravili še v Zgodnje Gorje nad Bledom, kjer smo počastili jubilej tamkajšnjih prostovoljnih gasilcev. To je bil tudi zadnji nastop v juniju in pred zasluženimi počitnicami. Seveda imamo tudi za poletje že potrjenih nekaj nastopov in gostovanj, predvsem v sosednji Avstriji. Več o naših aktivnostih bomo sproti poročali na naši Facebook strani.

Besedilo: Maja Keržič

Foto: Ana Per

Zlata paleta Slovenije fotografija 2014

Likovna razstava Zlata paleta Slovenije Fotografija 2014, v organizaciji Zveze likovnih društev Slovenije, Društva ljubiteljev likovnega ustvarjanja Kočevje in Občine Kočevje je bila v razstavnem prostoru TZO 80 v Kočevju na ogled od 14. do 22. junija. Zelo nas je razveselilo dejstvo, da se je na razstavo uvrstilo osem avtorjev Likovnega društva Mengeš, s kar trinajstimi fotografijami. Enajst priznanj in dva certifikata, ki smo jih prejeli, nam odpirajo nove možnosti na tem področju likovnosti, ki zahteva kreativnost, tehnično

dovršenost in sledenje razpisanim tematikam za razstavo ZPS. Priznanja smo prejeli: Lojze Burja, Irena Gorenc, Leonida Goropvšek, Dari Korošec, Ina Malus, Binca Lomšek, Milica Tomšič in Barbara Rabič. Certifikata kakovosti sta bila dodeljena Milici Tomšič in Binci Lomšek.

Besedilo: Barbara Rabič, Likovno društvo Mengeš

Slikarska delavnica na Veliki planini

Tridnevna slikarska delavnica na Veliki planini, v objemu gora, je kljub nagajivemu vremenu obrodila z mnogimi novimi likovnimi deli. Trije dnevi, posvečeni slikanju, so redka priložnost, da sliko dokončaš v enem kosu, kot se temu reče. Za ljubiteljske slikarje je čas ena od manjkajočih komponent, ki ga za dobro platno potrebuje vsak slikar. To leto, drugo zapored, odkar se uveljavlja slikarska delavnica Velika planina, je sodelovalo kar sedem slikarjev Likovnega društva Mengeš, med njimi mentor LDM slikar Lojze Kalinšek in akademska slikarka Irena Geatri Horvat.

Besedilo in foto: Barbara Rabič, Likovno društvo Mengeš

Slikanju so bili posvečeni trije dnevi

julij 2014

Srečanje na vasi, pri Tonetu Skoku

Naše večletno »Srečanje na vasi«, slikarska delavnica, ki se je, na vabilo Toneta Skoka tako radi udeležujemo, je tudi to leto potekalo v lepem vremenu in vzdušju. Vezi, ki se prepletajo med ljubitelji umetnosti, so pristne in poživljajoče, tako da se družimo tudi na posebnih dogodkih. To leto je Tone Skok praznoval abrahama, med povabljenici jubilejnega dogodka je bilo tudi Likovno društvo Mengeš. Vsekakor na tako prijetnih druženjih, v okolju, ki ponuja bogastvo različnih motivov, nastanejo zanimiva slikarska dela.

Besedilo in foto: Barbara Rabič, Likovno društvo Mengeš

Prijetno vzdušje je botrovalo zanimivim slikarskim delom

Kiparska in slikarska delavnica na gradu Jablje

Ustvarjanje pod arkadami grajskega poslopja

Na gradu Jablje je potekalo že tradicionalno druženje med-krajevnih rezbarskih, veziljskih in slikarskih ustvarjalcev. V izjemno prijaznem okolju, pod arkadami grajskega poslopja, v hladu starih dreves in zavetju trzinskega gozda, so rezbarji neutrudno udarjali s tesarskimi orodji, vezilje so vezle, slikarji pa iskali odtenke barve za svoja platna. Srečanje že vrsto let organizira Turistično društvo Kanja Trzin, ki naknadno pripravi tudi razstavo izdelkov, nastalih na tej delavnici. Nastala dela obdrži v svojem depozu. Iz Likovnega društva Mengeš so na delavnici ustvarjale tudi nekatere naše slikarke.

Besedilo in foto: Barbara Rabič, Likovno društvo Mengeš

Sprehod ob Pšati – razstava na prostem

Na Staretovem drevoredu je 21. junija potekala likovna razstava in delavnica na prostem, ki jo vsako leto organizira naše likovno društvo. Slikarska dela je razstavljalo šestnajst udeležencev, devet članov likovnega društva Mengeš in sedem slikarjev iz Trbovelj ter ena članica Likovnega društva Senožeti Radomlje. To leto se kljub vabilu niso odzvala okoliška likovna društva, a izbira je svobodna in se za razstavo odločajo posamezni slikarji. Dogajanje je bilo prijetno, mimo-idoči sprehajalci so se ustavljali ob razstavnih stojalih in si ogledovali razstavljene slike ter kakšno tudi kupili.

Besedilo in foto: Barbara Rabič, Likovno društvo Mengeš

Slikarska dela je razstavljalo 16 umetnikov

Marsikatero delo je dobilo novega lastnika

Ničesar v svojem življenju ne bi spremenila

To je odločna izjava gospe Vide Koželj, ki bo v tem mesecu, devetindvajsetega junija, zaokrožila devet desetletij svojega življenja. V Mengšu je precej ljudi, ki se ponasajo z visoko starostjo, zagotovo pa je 'Bitenkova' Vida (njeni rojstni domačiji se reče Pr' Bitenk), teta Vida, kot jo kliče nekoliko mlajša generacija sosedov, ali Vidka, kot jo ljubkovalno kličejo njeni nečaki in nečakinje, med tistimi, ki se ponasajo z najboljšim spominom. Nobene luknjice ni v njem, vsako stvar, o kateri se kdo izrazi bolj površno, takoj postavi na pravo mesto. Njen spomin seveda seže daleč nazaj. V čase, o katerih se večini današnjih Mengšanov komaj kaj dozdeva. Za celo knjigo bi se nabralo opisov raznih dogodkov in ljudi, ki bi jih bilo vredno oteži pozabi.

»Rodila sem se v revni družini, a imam na otroštvo lepe spomine. Šest otrok nas je bilo, zato je bilo pri nas zmeraj živahno. Na majhni kmetiji smo morali poleg staršev delati vsi otroci, da smo pridelali dovolj hrane, a smo imeli še vedno čas za igro. Tudi peli smo veliko. Ata in mama sta vse uredila tako, da smo otroci občutili čim manj hudega. Njima pa ni bilo lahko. Mama je bila zaradi številne

družine doma, ata pa je bil pogosto brez službe, ker se je kot delavski zaupnik zavzemal za pravice delavcev. Tudi veliko hudega je doživel. Pred drugo svetovno vojno so ga preganjali žandarji, med vojno pa Nemci in domači izdajalci. Tudi grozote zaporov v Begunjah je doživel. Vedno se je zavzemal za poštenost in pravičnost, zato še danes z velikim spoštovanjem pomislim nanj.«

Teta Vida je otroštvo in mladost preživljala podobno kot večina mengeških deklet. Po končani osnovni šoli – prva dva razreda v »mežnariji«, ostale v stavbi sedanje glasbene šole – se je šla učiti krojaštva h krojaškemu mojstru Ivanu Žnidarju. »Mengeš je imel takrat obrtno šolo za razne poklice, seveda tudi za krojaštvo, zato fantov in deklet s poklici za delo pri mengeških in okoliških mojstrih ni manjkalo. Pri mojstru je kot pomočnik delal tudi Matija Blejc. Zelo dober človek je bil, pravičen in zaveden. Ob začetku vojne je bil med organizatorji vstaje, nato pa do prezgodnje smrti partizanski komandant Matevž. Ponosna sem, da sva bila sodelavca.« Ker je imel mojster Žnidar premalo dela, se je zaposlila v tovarni trakov. Takrat je že bila vojna. Spominja se, da je uprava nekaj svojih delavk »posodila« tovarni Titan v Kamnik, ker je ta pač potrebovala več delavcev. Z delom so tam pričenjali ob peti uri, zato je morala od doma že pred četrto zjutraj. Po naporni službi je bilo treba spet iti peš čez polje domov.

Med vojno pa se je Vidino življenje zasukalo drugače kot pri večini deklet. Gotovo je na to vplivala očetova napredna usmeritev in pa to, da je bil med prvimi Mengšani, ki je občutil okupatorjevo krutost. Povsem spontano se je vključila v osvobodilno gibanje. Pri njih doma so se oglašali ilegalci, da so jih nahranili in za nekaj časa skrili. »Vključila sem se v mladinsko organizacijo in opravljala razne naloge. Skrbela sem za prenos pošte, časopisov in letakov, ki so jih v Mengeš prinašali in od tod odnašali partizanski kurirji. Na Gobavici smo imeli zakopano kovinsko škatlo, kjer je bil spravljen ta material. Večkrat smo jo prestavili na drug kraj, da je ne bi sovražnik odkril. V letu 1944 je postalo še bolj nevarno, ko se je v Mengeš naselila bela garda. Mladinke smo obveščale o gibanju sovražnika, trosile letake, poskrbele za ranjene, pomagale zbirati različen material za partizane.« Na vprašanje, kateri dogodek iz vojne ji je ostal najbolj v spominu, pomisli, nato pa pove: »Za ata nas je bilo zmeraj strah, še posebno takrat, ko so ga odpeljali v Begunje. Pa domačih izdajalcev sem se bala, ki so kar naprej vohljali okrog naše hiše. Hudo mi je bilo, kadar sem izvedela, da je od kdo od tistih, ki sem jih poznala, izgubil življenje. Posebej se spominim čevljarskega mojstra Franca Zalokarja, pri katerem sem proti koncu vojne nekaj časa delala. Ko

Na enem od družabnih srečanj, kjer se obujajo spomini

sem zjutraj na dan osvoboditve prišla na delo, sem našla njegovo objokano ženo, ki mi je povedala, da so moža ponoči blizu hiše ubili domači izdajalci. Najbolj pa se spominjam 8. januarja 1944, ko so zjutraj Nemci iz Begunj pripeljali trideset zapornikov. Od doma smo gledali, kako so jih po deset gnali mimo Ravbarjevega gradu proti hribu in na Zaloke ter jih postrelili. Ko smo jih lahko šli pogledat, je prvi ležal moški z brado. Brez čevljev je bil. Mrtvec v zadnji vrsti je imel v roki fotografijo žene in otrok. Šele zvečer so jih okoliški moški, ki so jih Nemci v to prisilili, pokopali v skupen grob, mladinke pa smo šle prižgat sveče.«

Po vojni je bila Vida med tistimi, ki so najbolj zasukali rokave. Zaposlila se je v tovarni trakov. Takrat je bil še lastnik tovarne Ivan Kanc. V njej je delala do upokojitve, bila pa je tudi predsednica sindikata in delavskega sveta. »V službi sem se zelo dobro počutila. Veliko je bilo treba delati, tovarno in stroje smo obnavljali z odrekanjem, a z dobro voljo. Odnosi so bili dobri, delavci smo bili spoštovani. Z udarniškim delom smo si zgradili počitniški dom na morju in na Veliki Planini. Zdaj pa ni ničesar več. Naši žulji so šli v nič,«pove razočarano. Sodelovala je v udarniških akcijah, ki so bile potrebne za obnovo kraja. Ustvarjalno žilico je pokazala v dramski dejavnosti, saj je 'bila zraven' pri nekaj uprizoritvah iger in operet: Kruci, Sirarica, Morje, Srebrna, Deseti brat, Vasovalci, Hmeljska princesa, Oj to

lectovo srce. Spoštljiv spomin ohranja na takratne številne kulturnike: Franca Veiderja, Pavleta Meršeta, Slavka Sicherla, Metko Kompare, Lino Sitar, Staneta Lužarja, Mira Lavriča...

Podoba Mengša iz Vidinih mladih let je seveda povsem drugačna od sedanje. »Pšata je redno poplavljala, zato so po vojno zgradili še umetno strugo. Mengeš je bil veliko manjši, pritlične hiše so večinoma stale le ob glavnih cestah. Takrat je bilo še veliko manjših in večjih kmetij z gospodarskimi poslopji. Mengeš se je delil na Veliki in Mali Mengeš. V Velikem so živeli pretežno revnejši, v Malem pa bogatejši ljudje. Fantje so se, najbolj ob sejmi, radi stekli med sabo. Sejmi so bili večkrat v letu, da so ljudje kupovali in prodajali. Ob Sv. Mihaelu sta bila celo dva: kramarski na križišču v Velikem Mengšu in živinski blizu mosta pri Kolodvorski ulici, kjer takrat še ni bilo hiš.« Teta Vida se spominja, da so bile v kulturnem domu Miklavževanja in razne veselice. Tudi v sokolskem domu je bilo živahno. Na zimске zabavne prireditve je vabil napis čez cesto: 'Zunaj mrzla burja piha, naša Micka toplo diha'. Za pusta so iz gozda navlekli suhljadi za kres, ob večjih cerkvenih praznikih pa so skrbno pospravili in polepšali prostore v hiši ter pripravili dobre jedi, kolikor je le bilo mogoče. Tudi menceških graščakov se dobro spominja: Toneta Stareta, Lojzeta Kanca, Saša Stareta. »Takrat je bilo vse lepo urejeno. Nikdar nam ni nobe-

den prepovedoval hoditi po drevoredu in tudi preko grajskega dvorišča ne. Kako pa je danes? Eden se je obdal z ograjo okoli in okoli, da se ne vidi razkošja, le vreščanje pavov lahko slišiš, drugi pa si je grad 'okrasil' z gnojiščem in smradom. Ne vem, kako je vse to mogoče, saj grad ni le zasebna stavba, ampak je del kraja in se mora vanj vključiti, da imajo vsi nekaj od tega!«

Vida je zadovoljna s svojim življenjem. Seveda bi rada videla, da ji zdravje ne bi nagajalo. Sicer po stanovanju postori vse sama, vendar bi rada naredila še kaj več. Včasih je šivala, sedaj ne more več. Roke je ne ubogajo, vid je oslabel. Zelo rada je brala. Pravi, da ima to najbrž po očetu, ki je tudi rad bral. Zelo je bil varčen, le za knjige mu ni bilo žal denarja. Tudi ona še vedno kupi kako knjigo, a ostane skoraj neprebrana. Televizija jo sicer kratkocasi, a ob poročilih se jezi. »Kam so nas zapeljali ti politiki? Le prepirajo se in bogatijo, ljudje pa živijo vse težje.« Pravi, da je danes življenje na videz lepše, a misli, da to ni res. Ljudje se manj razumejo, so bolj vsak zase. »Meni je dobro,« pravi. »Moji najbližji me spoštujejo in naredijo vse, da bi se dobro počutila. Hvaležna sem jim za to.« Na hojo v hribe, sodelovanje pri telovadnem društvu, pevskem zboru ali dramski skupini, številne izlete s sodelavci, prijatelji ali sorodniki so ostali le še spomini. Tudi spomini pomagajo živeti.

Besedilo: Branko Lipar

Fotografije: zasebna zbirka Vide Koželj

Plakat za opereto »Oj to lectovo srce« (igri sta bili uprizorjeni leta 1959 ali 1960)

Bitenkovi otroci – brata in sestre; Vida je na desni strani

Mengeški zdravnik

Spomin na tragično umrlega zdravnika dr. Tineta Zajca živi še danes. Po njem je poimenovana ulica v Mengšu in ceste v Kamniku, Mekinjah in Komendi, v Trzinu je pri vrtcu Ploščad dr. Tineta Zajca, v Domžalah pa se je do leta 2000 po njem imenoval zdravstveni dom.

Slika dr. Tineta Zajca, katero je naslikal Tone Šuštar – Gregčev

Dr. Tine Zajec je bil rojen 17. februarja 1905. leta pri Frcugu v Trzinu, na današnji Jemčevi cesti, kot predzadnji otrok. V takrat borni kmečki družini je bilo štirinajst otrok in starša sta le s težavo nasitila toliko lačnih ust. No, mati se je znašla. Odprla je majhno podeželsko trgovino in s temi dodatnimi dohodki sta starša preživljala in vzgojila dvanajst otrok, dva sta namreč umrla že v rani mladosti. Najstarejša sta kljub temu morala s trebuhom za kruhom v Ameriko. Frcugovi so bili nadarjeni. Starša sta poslala sina Franca v gimnazijo v Ljubljano. Nekega dne 1915. leta so imeli dijaki 4. razreda gimnazije telovadbo. Vadili so se

v metanju diska, kopja in krogle. Nekdo od dijakov je vrgel kopje, ki se je zapicilo Francu v vrat.

Zaradi te nesrečne sinove smrti sta starša Tineta poslala na šolanje v varnejše okolje, in sicer v škofove zavode v Št. Vid pri Ljubljani, kjer je 1926. leta maturiral na gimnaziji Sv. Stanislava. Po maturi se je posvetil študiju medicine. Štiri semestre in prvi rigorozni izpit je 1928. leta opravil v Ljubljani, kjer je bila tedaj še nepopolna medicinska fakulteta, zato je študij nadaljeval v Gradcu. Za doktorja vsega zdravilstva, danes splošne medicine, je bil promoviran 16. januarja 1932. leta v Gradcu, nato pa mu

je diplomu nostrificiral dekanat medicinske fakultete na Univerzi v Ljubljani.

Po odsluženju vojaškega roka v Makedoniji in po obveznem dveletnem zdravniškem stažu v splošni bolnici v Ljubljani se je dodatno specializiral še za porodništvo in zobozdravstvo.

Samostojna zdravniška praksa v Mengšu

1935. leta je dr. Tine Zajc odprl prvo samostojno zdravniško prakso v Mengšu na Stari pošti. V kratkem obdobju si je pridobil velik sloves kot dober zdravnik. Revni ljudje so ga še posebej cenili in spoštovali. Revne je zdravil brezplačno in tudi zdravila jim je dajal zastonj. Iz hvaležnosti so mu ljudje prinašali na dom svoje pridelke, pa tudi gozdne jagode in gobe. Njegov delovni dan ni imel urnika, kajti delal je podnevi in ponoči, kadarkoli je bilo potrebno. Dež, sneg in noč mu niso nikdar preprečili, da ne bi ob vsakem času odšel na pomoč k porodnici ali bolniku.

1936. leta je postal banovinski zdravnik. V zdravstveno varstvo je prevzel vse delovne zavarovance v takratnih občinah Mengeš, Vodice in Komenda.

Tudi v vojni je dr. Tine ostal trdno na strani trpečega ljudstva. Bil je krščanski socialist, a s partizani je sodeloval od prvega dne vstaje 27. junija 1941. leta v Mengšu in vse do odhoda v NOB zdravil mnoge ranjene in bolne terence in partizane. Njegovo delovanje ni ostalo skrito vohunom, ki so ga ovadili okupatorju. Mengeški nemčurji so javno govorili: »Iz Mengša je treba odstraniti zdravnika in profesorja (svaka Janeza Koncilija), pa bo v Mengšu vse v redu.«

Uradni nemški okrajni zdravnik je nekoč povabil dr. Tineta v Kamnik na razgovor v zvezi z obtožbami gestapa, da sodeluje z osvobodilno fronto. Nemški zdravnik je želel dr. Zajca rešiti pred aretacijo in posledicami, ki bi temu ukrepu policije sledile. Ponudil mu je ugodno službeno mesto v Gradcu ali Celovcu, toda dr. Tine Zajec mu je odgovoril, da je njegovo mesto in njegovo delo v teh hudih dneh samo med slovenskim ljudstvom.

Šest mesecev v zaporu

Nekega ranega jutra marca 1943. leta so gestapovci v Mengšu aretirali več oseb, med njimi tudi zdravnika. Zapeča-

tili so njegovo sobo in zdravniško ordinacijo. Odpeljali so ga v Kamnik na gestapo in nato v begunjske zapore, kjer je bil zaprt šest mesecev. Vrnil se je oslabil in bolehen. Svaku, profesorju Janezu Konciliji, je zaupal, da bo takoj odšel v partizane, čim bo okreval.

Nemški zdravnik iz Kamnika mu je ponovno ponudil službo v Avstriji, kjer ga policija ne bi preganjala in kjer bi ugodno pričakal konec vojne. Dr. Tine je odklonil z besedami: »Sem zdravnik in ne strahopetec. Tu sem se rodil, tu bom živel in delal. Ljudje me potrebujejo.«

Prve dni marca leta 1944 se je dr. Tine dogovoril s partizani za odhod v partizane. To svojo odločitev je zaupal samo svojemu svaku. Preden je zapustil Mengeš, je svaku pokazal, kje ima zdravniške instrumente, zdravila in drugo opremo in kako naj to po njegovem odhodu zberejo ter pošljejo za njim v gozd. Bilo je popoldne, ko je dr. Tine zapustil svojo ordinacijo. Vzel je zdravniško torbo in se usedel v svoj avtomobil, topolino. Toda avto ni hotel vžgati, pritekli so sosedje in potisnili avtomobil. Niso slutili, da zdravnik odhaja v partizane in da so ga zadnjič videli. Pa vendar, kot bi nekateri to slutili, so mu pomahali v pozdrav. Topolino se je ustavil v gozdu pred Brnikom, kjer so zdravnika po dogovoru pričakali partizani. Avtomobil so skrili v nek bunker in njegova usoda je ostala neznana. Še pred odhodom dr. Tineta iz Mengeša je profesor Koncilija obvestil komandirja VOS Albina Babnika o zdravnikovi odločitvi glede odhoda v partizane in naloge, da za njim pošljejo ves zdravniški

instrumentarij in zdravila. Po zdravnikovem odhodu sta s to nalogo seznanila še komandirja mengeške NZ Toneta Blejca (brata narodnega heroja Matije Blejca-Matevža).

Partizanski zdravnik

Akcija izvzema instrumentarija in zdravil iz njegove ordinacije je bila izredno drzna, kajti v bližini njegove zdravniške ordinacije, ki je bila v stari pošti, je bilo v sosednji tovarni glasbil (kasneje Melodija Mengeš) okrog petsto nemških vojakov in žandarjev. Nad postojanko se je dvigal visok lesen stražni stolp, opazovalnico pa so imeli tudi v bližnjem zvoniku. V akciji so napolnili osem vreč instrumentov in zdravil. S pomočjo vaščanov, članov NZ, so vreče previdno in varno odnesli k Francu Kumarju v Mengeš. Čez nekaj dni so vreče z materijalom že prispele v partizanske roke.

Tragična smrt

Dr. Tinetu Zajcu-Mihi ni bilo usojeno dolgo delovanje med ranjenimi borci. Na skrbi je imel devet partizanskih ambulanc – bolnic, od Tuhinjske doline, doline Črne in Kamniške Bistrice do Kravca in Komendske Dobreve. Ambulante je obiskoval iz dneva v dan. Dan pred svojo tragično smrtjo je bil v partizanski bolnici v Kamniški Bistrici, kjer ga je skušalo osebje zadržati čez noč. Toda njegova neomajna zdravniška odgovornost do ranjencev ni poznala oddiha. Vrnil se je v Komendsko Dobravo. Rano zjutraj 11. junija 1944. leta so kamniški gestapovci in raztrganci kot volkovi planili na ra-

njenje in osebje bolnišnice. Dr. Zajca so tik ob bolnišnici privezali za krivenčast hrast. Moral je gledati zločinsko početje sovražnika, ko so pokončali tri zatečene ranjence in šest članov osebja. Obe bolničarki, Minko Marn in Ivanka Slanovec, so ustrelili pred njim. Dr. Tine ni molčal. Zmerjal jih je z zločinci. V besu so mu s puškinimi kopiti razbili zobe. Vpričo njega so žrtve zmetali v bunker, polili z bencinom in zažgali. Nazadnje so še njega ustrelili v glavo in vrgli v ogenj. Med tem se je zaradi požara udrl strop bunkerja in prst je pokrila zdravnikovo truplo, ki zato ni zgorelo v celoti. Aktivisti OF in partizani so ga naslednji dan pokopali pri bližnjem boru. Po osvoboditvi so svojci prenesli njegove posmrtne ostanke na pokopališče v Mengeš. Pri odkopu so opazili, da je imel vse zobe razbite, v lobanji, v licu pa je bila luknjica od strela.

70 obletnica spomina

Spomin na dr. Miha, še dolgo ni usahnil, posebno med njegovimi pacienti in soborci. Letos 11. junija je preteklo 70 let od tega tragičnega dne, poboja in požiga bolnišnice dr. Mihe, v gozdu pri Komendski Dobravi.

Besedilo: Jože Kosmač

Foto: Zinka Kosmač

Življenjepisni podatki so povzeti iz pisma Jožeta Vidica profesorju Janezu Konciliji iz leta 1975.

Takšna je bila »stara pošta« oz. prva mengeška pošta leta 1905, ki je bila v takratnem Malem Mengšu na št. 7. Danes je to hiša Staneta Gregorca, na Stari poti št. 4, kot je navedel Tone Ravnikar v članku »125-letnica mengeške pošte«, ki je bil objavljen v Občinskem poročevalcu Domžale, dne 26. 11. 1984. Sliko iz domačega arhiva je za objavo omogočila gospa Nuša Srebačič Gregorc.

Pismo občanom

Ne dajemo odgovora ampak samo pojasnilo občanom na prispevka OO SDS Mengeš in nekdanjega župana Tomaža Štebeta, objavljena v prejšnji številki glasila Mengšan. Vsekakor pozdravljamo idejo o objavi posnetka občinskih sej na spletu. Tako boste lahko občanke in občani neposredno doživeli teater, ki ga v zadnjem času na sejah kot »zainteresiran občan« izvaja g. Štebe. Oznaka »otroški vrtec« je povsem na mestu, njegova dejanja pa so že presežek našega razuma. Zaradi njegovih nemogočih izpadov so seje v zadnjem obdobju resda včasih neučinkovite (volitve!!!). Ne sicer zaradi pomanjkanja širšega soglasja, temveč zaradi neproduktivnih razprav, ki jih preko AVK-ja želi vleči v nedogled.

Razpravljanje ter vlaganje dopolnil, z namenom izboljšanja predlogov ter s tem sprejemanja boljših rešitev, za nas ni bilo nikoli sporno. Tudi njegova dopolnila preko AVK-ja in SDS-a so povsem demokratična, če bi bila posredovana v duhu sodelovanja in v skladu s poslovníkom. Namreč, preden sta bila statut in poslovnik posredovana v obravnavo občinskemu svetu, so osnutka prejeli vsi vodje svetniških skupin. Pred prvo obravnavo so bile upoštevane pripombe s strani SDS-a in samostojne liste AVK. Do prve obravnave so spremembe obravnavali še posamezni odbori, na katerih pa predstavniki navedenih strank niso imeli nobenih konkretnih pripomb, ker smo te upoštevali na predhodnem posvetovanju z vodji svetniških skupin. Nobenih pripomb niso imeli niti na prvi obravnavi v Občinskem svetu (dokument – zapisnik). Na naslednji seji Sveta, kjer naj bi dokumenta v drugi obravnavi tudi sprejeli, pa je Tomaž Štebe v imenu predlagateljev – predstavnikov stranke SDS Mengeš in AVK-ja – dan oz. nekaj ur pred sejo vložil 36 predlogov sprememb – dopolnil (17 na Statut in 19 na Poslovnik Občinskega sveta). Človek se resno vpraša, ali je razlog takšnega ravnanja le v drugačnem razumevanju konstruktivnosti in sodelovanja ali pa je razlog v delanju norca iz nas, glede na to, da velika večina v Občinskem svetu ni podprla predlaganih sprememb Statuta. Poleg tega so bili predlogi napačno oštevilčeni in nepodpisani. Tomaž Štebe, ki ni član Sveta, pa po Poslovníku niti ne more biti razpravljavec. Že zaradi tega bi predloge lahko gladko zavrnil, vendar smo mu ponudili roko ter mu dali možnost popravka do naslednje seje, na kateri naj bi se Statut in Poslovnik obravnavala. Kljub temu nam stranka SDS Mengeš očita nepripravljenost, nekonstruktivnost, nesposobnost za sprejemanje drugačnih mnenj ter glasovanje po sistemu brezglavega sledenja glavnemu akterju. Postopek spremembe statuta in poslovnika ni bil izpeljan na »horuk«, zaradi bližajočih se lokalnih volitev, temveč zaradi zaveze Liste, da ta projekt izpelje v tem mandatu. Za projekt je bilo na voljo več kot dovolj časa, razprav in volje. Vse to, kar tako, relativno občutljivo področje tudi zahteva, zato je primerjava z ustavo smiselna. Čudno le, da z idejo o spremembi ustave tik pred volitvami nimajo težav poslanci SDS, ki so maja letos, dobra dva meseca pred predčasnimi volitvami, predlagali spremembo ustave. Vsebinska sprememba na tem mestu niti ni pomembna, saj nam OO SDS Mengeš očita zgolj pomanjkanje časa in razprav. Glede neekonomičnosti dveh podžupanov pa je

potrebno poudariti naslednje. Naš prvotni predlog je bil en podžupan, kar Tomaž Štebe dobro ve. Ker pa je bila s strani dveh svetniških skupin oz. strank izražena močna želja, da se obdržita dva podžupana, smo v duhu sodelovanja na to pristali ter na njihovo prošnjo vložili amandma, saj vemo, da ne more biti vedno samo po naše. Je pa zanimivo, da nam stroške očita človek, ki je bil dve leti hkrati poslanec in župan ter je po koncu poslanskega mandata še kar nekaj časa prejemal poslansko nadomestilo za nedelo. Moralno ni kaj!? Naj zaključimo s tem, da volje za realizacijo projektov nikakor ni zmanjkalo. Ravno nasprotno! Volja je še kako prisotna in pri tem bo tudi ostalo. Žal je zamrznitev evropskih sredstev zaustavila nekatere projekte, kot je npr. športna dvorana. Na to nismo imeli vpliva, saj je krivda izključno na strani države (t.j. političnih strankah), kar je v svoji obrazložitvi izpostavila tudi Evropska komisija. Po drugi strani pa bi bila obvoznica Mengeš že zdavnaj zgrajena ter oskrba s pitno vodo zagotovljena, v kolikor Tomaž Štebe v času svojega županovanja ne bi bil takšen »samodržec«, zato je projekt obnove krvavškega vodovoda tudi padel, saj edino Občina Mengeš kot solastnica vodovoda ni želela pristopiti k projektu. Dokument o obnovi so podpisale vse občine lastnice, le takratni mengeški župan Tomaž Štebe ne. Taisti Tomaž, ki je sedaj s svojo »civilno iniciativo AVK (Za Alpsko vodo izpod Krvavca)« najbolj goreč zagovornik obnove krvavškega vodovoda. Pa naj razume, kdor more.

Besedilo: Lista za Občino Mengeš

Bi se vendarle dalo kaj narediti?

Temu, da je za Mengeš oziroma predele ob glavni prometnici že lepo število let promet ena najhujših nadlog, nihče ne bi mogel oporekati. Da pa življenje v teh predelih postaja že skorajda neznosno, najboljše vemo tisti, ki tu živimo. Občani, ki imajo srečo, da živijo v mirnejših predelih, seveda težko razumejo dejansko razsežnost problema. Glede na to, da ima človek občutek, da so tudi odgovorni organi dvignili roke od problematike, idealistično razmišljam, da bo morda pomagalo, če na kratko nanjo opozorim.

Na promet smo se navadili, jasno. Ve se, da je cesta namenjena prevozu motornih vozil. Približno se tudi ve, kje je meja razumnega, še normalnega. Z vso odgovornostjo pa si upam trditi, da niti o razumnosti niti normalnosti že dolgo ni več mogoče govoriti, pa naj imamo v mislih tehnične zmožnosti cest, gostoto prometa, prometno varnost, zdravje, poškodbe na nepremičninah ali še kaj drugega. Občutek imamo, da se gostota prometa povečuje, da narašča število tovornih vozil, povezanih s tranzitom, prednjačijo pa tovornjaki – vlačilci in priklopniki. Ti so glavni povzročitelji hrupa, še posebej, kadar prazni s povečano hitrostjo preskakujejo cestne grbine in jame, tleskajo z ukrivljenimi pokrovi jaškov in v deževnih in snežnih dneh z deževnico ali snežno brozgo oblivajo fasade

hiš ter pešce ali kolesarje. Večkrat se zgodi, da se na Prešernovi dva cestna velikana 'zatakneta' drug ob drugega. Ne preostane jima drugega, kot da povozita tudi pločnika na obeh straneh, s tem pa zapreta pot kolesarjem ali pešcem. Hrupno dogajanje traja skoraj dvajset ur dnevno. Tranzitnim tovornjakom so se v zadnjih letih pridružili še domači, parkirani na dvorišču bivšega Hidrometala. Mimogrede: ali je ta površina urejena vsaj v skladu z naravovarstvenimi predpisi? Če je, je čudno, da se pogosto sumljiva tekočina izteka v kanal Pšate. Če ni, je škandalozno, da tako parkirišče sploh obstaja.

Vemo, da je glavna prometnica cesta državnega značaja, torej v upravljanju države in da ima lokalna skupnost omejen vpliv. Torej je rešitev v dokončanju obvoznice. A že nekaj časa se v zvezi z njo nič ne dogaja, o njej se nič ne govori, ne najdemo je v nobenih gradivih. Celo v predvolilnem času je pravo mrtvilo, pa je vendar zelo prikladna tema za pridobivanje volilnih glasov! Nemogoče je, da tista skromna razdalja še nezgrajene obvoznice predstavlja nepremostljiv problem v javnih financah. Dobro bi bilo, da bi katerakoli pristojna oseba, za začetek morda župan, pojasnila, kaj se dogaja. In če se nič ne dogaja, zakaj se ne. Zanimivo bi bilo tudi vedeti, kdaj je bilo nazadnje opravljeno štetje prometa skozi Mengeš. Številke bi bile gotovo osupljive.

Pa bi se vendar dalo kaj narediti, da bi problem do izgradnje obvoznice vsaj omilili?! Mislim, da bi se dalo. Občina bi morala zahtevati od države učinkovite ukrepe za umiritev prometa ter drastično zmanjšanje dovoljene hitrosti. Na vpadnicah bi morali biti nameščeni merilniki hitrosti ter table in drugi znaki z raznimi opozorili. Seveda bi moral biti tudi stalen policijski nadzor. Preverjati bi morali, ali tovornjaki ne preobremenjujejo cestišča. Upam si trditi, da bi se s tem dalo močno upočasniti propadanje cestišča in razne okvare, na primer pokrovov cestnih jaškov, ki ukrivljeni s svojim ropotom neusmiljeno povzročajo hrup skupaj z ropotom motorjev, tovorom ter konstrukcijo vozila in tako vplivajo na zdravstveno počutje ljudi. Večkrat bi morali izvajati meritve hrupa. Obstaja namreč zgornja dovoljena meja. Občina bi morala zaščititi svoje občane in zahtevati od države, da spoštuje lastne predpise. Presežena stopnja hrupa bi bila poleg števila o gostoti prometa dodaten dokaz, da obvoznica mora biti zgrajena in to čim prej! Da prometni divji zahod na glavni prometnici ni nikomur kaj dosti mar, priča tudi to, da je tabla z oznako 'prednostna cesta' še vedno nameščena na Kamniški cesti, od koder je obvoznica 'odnesla' skoraj ves promet, le vsake nekaj časa se po njej zapelje vozilo, na Prešernovi pa nameščeni promet voznike opozarja, da so na neprednostni cesti. In to kljub temu, da je kolona vozil le malokrat krajša od polovice te ceste! Pa še to: večina semaforjev v Mengšu strumno ukazuje z rdečo in zeleno lučjo še v pozne nočne ure, ko bi se s prilagoditvijo semaforja lahko povečala pretočnost prometa.

Torej: probleme bo rešila obvoznica, za katero se je treba boriti z vsemi močmi in uporabiti vsa možna sredstva, ki so na razpolago. Tu se lahko lepo pokaže zavzetost poslancev, občinskih svetnikov in uprave. In seveda učinkovitost, ko se išče in izvaja različne ukrepe za zmanjšanje problema. Kako je že rekel neki politik (ne slovenski!): »Problemi so zato, da se jih rešuje«.

Mogoče bomo dočakali, da bo navedena problematika tudi del tematike predvolilne kampanje – državne in lokalne. Če

drugega ne, bi na kako vprašanje dobili odgovor ali pojasnilo. Vsaj nekaj.

Besedilo: Branko Lipar

Nam je vseeno?

Čas, ki ga živimo, je vse prej kakor rožnat. Prihaja trenutek, ko se bomo odločali, kako naprej. Star pregovor pravi, da je po toči zvoniti prepozno. Zato je prav, da vzamemo nedeljske volitve zelo resno. Z obiskom volišč si bomo sami odrezali svoj kos kruha. Pa ne samo to: odločali se bomo, kakšna bo naša prihodnost, predvsem pa naših otrok in vnukov, kar je še mnogo bolj pomembno.

Zdajšnji oblastniki so dokazali, da svetle prihodnosti ne zmorejo zagotoviti, še manj, da bi to znali neznani obrazi z ulice, ki se ponujajo, a nimajo niti programa, kaj šele, da bi poznali izhod iz krize. Slovenci v tem trenutku potrebujemo povezovalne, zaupljive in poštene ljudi. Zaslužimo si voditelje s čisto preteklostjo, ki bodo slovenskega duha ter zdravih in čistih misli, ki vedo, kaj je treba storiti v tej zablodeli državi. Potrebujemo voditelje, ki čutijo odgovornost za prihodnost, ki jim bo primarna stvar dostojno življenje ljudi. Treba je dati priložnost pogumnim ljudem, ki se močno zavedajo, da so mnogi izmed nas na robu preživetja in da je konec iluzij in sanj o nebesih na slovenski zemlji. In ta boj za preživetje bo dolgotrajen in trd. Je pa vredno vztrajati – in s pravimi ljudmi nam bo to uspelo.

Poleg vrtoglavo drage države je skrb zbujajoče tudi, da nam v zadnjem času poleg poteptanega dostojanstva polzi iz rok tudi državna in zasebna lastnina. Zato je prav, da si priključimo v spomin svoje starše, dedke in babice, kako ponosni so bili na najmanjše prgišče svoje zemlje, ki jo zdaj za počen groš prodajajo tujcem. Tudi hiš je vedno več v njihovi lasti. Če bo šlo tako naprej, nas je lahko strah, da bomo na svoji zemlji kmalu govorili v tujem jeziku in slavili drugačnega Boga.

Nam je vseeno? Ne bi nam smelo biti! Tu smo pognali korenine, tu smo sprejeli krščansko vero svojih staršev, tu je naš dom in naša domovina. Ali bo na tem koščku zemlje še bilo slovensko srce, pa je odvisno od nas in ne od koga drugega! Volitve so edina in prava priložnost za to, da pokažemo svojo pripadnost temu rajju pod Triglavom. Za boljšo prihodnost!

Besedilo: Jože Brojan

Popravek objave

V Mengšanju št. 6/2014, na strani 39, pod rubriko zahvale je prišlo do napake objave V spomin Janku Kušarju. Pri navedenem datumu 28. maj je pravi 25. maj.

Uredništvo

*Vsaka mama je prava mama.
Dana za srečo in za veselje.
Prava. In ena sama.
Za vse življenje
(Tone Pavček)*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 89. letu sklenila moja draga mama

Milena Pavovec,
rojena Fricelj

Iskreno se zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste se prišli od nje še zadnjič posloviti. Hvala za izražena sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše.

Zahvaljujem se tudi župniku g. Avseniku za lepo opravljen pogrebni obred in pevcem za občuteno zapete pesmi. Hvala vsem, ki ste jo spoštovali in se je boste spominjali.

Žalujōča:
hčerka Breda z Borisom

Mengeš, junij 2014

V SPOMIN

19. julija mineva že dvajset let, odkar te ni več med nami, dragi mož, ati in ata

Franc Kocijan
iz Mengša

Hvala vsem, ki se ga spominjate, mu prižigate svečke in stojite ob njegovem grobu.

Vsi njegovi

Mengeš, 19. julij 2014

*Ne jočite ob mojem grobu,
le tiho k njemu stopite,
pomislite, kako trpel sem,
in večni mir mi zaželite.*

ZAHVALA

Nepričakovano in mnogo prerano nas je v 72. letu zapustil naš dragi mož, oče, dedi, brat, stric in tast

Peter Jerše
iz Mengša

Iskreno se zahvaljujemo osebju Doma počitka Mengeš, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, cvetje in sveče.

Posebna zahvala vsem sosedom Hribarjeve ulice za tople besede in nesebično pomoč v težkih trenutkih. Hvala tudi župniku gospodu Avseniku za lepo opravljen obred.

Hvala vsem, ki se ga spominjate in stojite ob njegovem grobu.

Vsi njegovi

	NEPRI- JAZNA ŽENSKA	ROMAN IVANA TAVČARJA	FORDOV TIP AVTO- MOBILA	PREDNIKI ANGLEŽEV	NAJLJUBŠA MOHA- MEDOVA ŽENA, HČI ABU BEKRA (ok. 614 do 678)	NORVEŠKA GLASBENA SKUPINA	REDKA JED V KATERI SE JE KU- HALO MESO	PREVAJAL- KRIK, ESEJIST (MATEJ, 1888/1960)	SODELAVKA ALMANAHA									
MODNA KREA- TORKA URBAS																		
POZIV VERNikom H PETIM MOLITVAM (V ISLAMU)					HRV. VIOL. (VACLAV)													
PIA ZADORA			PISATELJ GREENE															
			HRV. SKL. ODAK															
PALICA, FIZO- LOVKA						KRILO RIM. LEGIJE												
						EST. FOTOG. (HELENA)												
LIČINKA TRAKULJE							CENE NOVAK											
							VEDA O SKAND- NAVSKIH JEZIKIH											
IGRALEC ZALOKAR					KITAJSKA UTEŽNA ENOTA				ANTON PETJE				VRSTA MAMILA	OTOK V EGEJSKEM MORJU, TUDI NIKARIA	PERZIJSKI IN INDIJSKI HAREM, TUDI ZENANA	FRANCOSKA OBLIKA IMENA EVA	SESTAVNI DEL ŠKOTSKIH PRIIMKOV	
					IRIDIJ				OTO PESTNER									
GIBANJE PROTI ALKOHO- LIZMU																		
KRAJ PRI SLOVENSKI BISTRICI																		
			PISATELJ FLEMING															
NORINA RADOVAN			ODVETNIKI NA NIŽNEM SODIŠČU V ANGLIJI	ŠTEVILO POD ULOM- KOVO ČRTO					DIVJ. MOŽ, BEDANEČ									
									IZRAELSKA PUŠKA									
MESTO V ITALIJI, ZAHODNO OD ANCONE						CEVASTA TVORBA, DUKTUS												
MADŽARSKI ŠAHOVSKI VELEMOJ- STER (ISTVAN)																		
						PREBI- VALKA BIZANCA												
FINSKO MOŠKO IME (ANAGRAM ALEA)																		
									TAJVANSK. LET. DRUŽ.									
									NEMŠ. TOP MED II.VOJ.									
OZNAKA AMERIŠKE RASISTIČNE ORGANIZACIJE KU KLUX KLAN		VEZNIK GOROPISEC, KDOR OPISUJE GORE							FRANCIJ					OKRASNA PTICA	AVTOR ŠTEFAN MARKOVIČ	3,14		
									NEKDANJI POSLANEC (SAŠO)									
MAKEDONS. UMETNOST- NI ZGO- DOVINAR (DIMČE)						SLOVENSKA VOJSKA			AMERIŠKI PRESED. (RONALD)						PLIN (LJUDSKO)			
NASPROTN OD NEDOL- ŽEN						DOLG, PRAZEN GOVOR									ARTHUR (KRAJŠE)			
															AVS. FILOZ. (ADOLF)			
IZMERJENA VIŠINSKA TOČKA						DELANJE VSEKOV												
						GREGOR STRNIŠA												
HRIB PRI JERUZALEMU, KRAJ JEZUS. KRIŽANJA																		
KRALJICA PAPIG, TUDI PREDPLAČILO														IRAN. NOG. (ALI)				
MESTO V KATA- LONIJI (ŠPANJA)																		
RAJKO PO DOMAČE																		
TUJE ŽENSKO IME (ANAGRAM FIA)						TEHNIKA VEZENJA, KI POS- NEMA TKANJE												
						NAŠA POPEVKA- RICA S PRAVIM IMENOM ŽANA POVŠE												
															SLOVEN- SKA RA- ČUNALNIŠ. MREŽA			

Pomoč: AALJA, DAELI, EVA AIR, EZAN, HUML, IESI, KOCO, OROGRAF, SOLICITORJI

Mengeš obdajajo čudovita polja, ki so vse pogosteje posejana z različnimi žiti. Eno izmed njih, na katerega nas je opozoril bralec, je bilo posejano s čudovitimi makovimi cvetovi, ki so čarobno krasili žitno klasje.

Foto: V. E.

2. ŽUR GLASBENIH LESTVIC

NASTOPAJO:

LITVJSKI ODMEV

BOŠTJAN KONEČNIK

AZALEA

NAMIG

KORADOŠBOŠKO

LIDIJA VINŠEK

DJ SANDI MILER

GOSTJA VEČERA:

EVA BOYO

NAGRADNA IGRA!

VSTOPNINE NI!

CENTER HARMONIJA MENGEŠ, 19.07. OB 17 URI

